

November 2002

O b s a h

ŽIVOT SPOLOČNOSTI

Advent 2002

P. Róbert P. Maloney, generálny predstavený 1

Menovania 6

AKTUALITY Z PROVINCÍÍ

Provincia Bogota (Kolumbia):

Návšteva M. Juany Elizondo a s. Marie Terezy Svarcas
(16. – 22. 8. 2002). S. Josefina Fierro Sandino 7

Provincia Cali (Kolumbia):

Návšteva M. Juany Elizondo a s. Marie Terezy Svarcas
(22. – 25. 8. 2002). S. Silvia Patiño Arias 26

Kubánska provincia:

Návšteva M. J. Elizondo a s. Marie Terezy Svarcas
(27. – 29. 8. 2002). S. Maria Lázara Fernandez 32

Provincia Santo-Domingo:

Návšteva M. J. Elizondo a s. Marie Terezy Svarcas
(25., 26., 30. a 31. 8. 2002). Správa vypracovaná
s. Luisa, Milagros, Josefina a Esperanza 34

Provincia San Sebastian (Španielsko):

Návšteva misie v Čade – Matka J. Elizondo
a s. María Luisa Morante, generálna radkyňa
(30. 9. – 6. 10. 2002) 42

Bolívijská provincia:

50. výročie prítomnosti DKL (1952-2002)
podľa plakety zhotovenej pri príležitosti tejto oslavy 47

VINCENSKÁ RODINA

Blahorečenie P. Marcantonio Durandu (20. 10. 2002)
s. Gabriela Rollone 49

Advent 2002

P. Róbert P. MALONEY
Generálny predstavený

Všetkým dcéram kresťanskej lásky

Drahé sestry,

Milosť nášho Pána nech je vždy s vami!

Každoročne v advente 17. decembra počúvame pri svätej omši Ježišov rodokmeň podľa svätého Matúša: "Rodokmeň Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho. Abrahám mal syna Izáka, Izák Jakuba, Jakub Júdu a jeho bratov, Júda Faresa... (Mt 1, 1-17) Počúvať lektora vymenovávať 14 generácií od Abraháma po Dávida, ďalších 14 od Dávida po babylonské zajatie a ešte 14 ďalších od babylonského zajatia po Krista sa zdá tak nezáživné, ako len málo čítaní z Písma.

Ale pozorné oko zbadá, že symetrická konštrukcia Ježišovho rodokmeňa v Matúšovom evanjeliu je omnoho jemnejšia vo viacerých ohľadoch, ako by si mohol myslieť povrchný pozorovateľ. Napríklad, v protiklade s paternalistickým zmýšľaním doby, Matúš včlenil štyri ženy do dlhého zoznamu mužov – nepoznaná, ale fascinujúca novosť. Kto sú tieto ženy? Prečo sú tam? Čo nám hovoria o advente?

Matúšovi čitatelia museli byť zaiste ostrasení pri nájdení mien Tamary, Rachaby, Rúty a Betsabe v zozname. Museli sa dokonca červenať, keď tam videli meno Tamary. Pripomeňte si, že kniha Genezis (38, 15 a nasl.) opisuje, ako sa zahalila, aby ju pokladali za neviestku a ako zvidla Júdu, svojho svokra. Dvojčatá Fáres a Zara, zrodené z ich nemanželského zväzku, sú presne tie mená, ktoré sa objavujú medzi Ježišovými predkami.

Kresťania prvých storočí mali pravdepodobne uvoľnenejšie, ale omnoho priaznivejšie reakcie k zaradeniu Rachab do zoznamu. Bola to neviestka, ako to potvrdzuje kniha Jozue (porov. Joz 2, 1 a nasl.), ale Nový Zákonný ju chváli pre jej vieru a dobré skutky (porov. Hebr 11, 31 a Jak 2, 25). Ukryla izraelských vyzvedačov, ktorí prenikli do Jericha, čím im uľahčila dobytie mesta. Keď mestské múry padali (Joz 6, 20), len Rachab a jej rodina boli ušetrení. Nevieme nič o Salmonovi, ktorý je menovaný otcom jej dieťaťa, ale pýtame sa, či nebol jej spoločníkom, ako neviestky.

Zo spomínaných štyroch žien vo Svätom Písme Rút sa viditeľne vyníma ako najlepšia. Všetci si spomíname na úžasnú vernosť tejto cudzinky k svojej židovskej svokre. Rút nechce opustiť Noemi, naopak hovorí: "Kde pôjdeš ty, pôjdem i ja, kde sa zdržíš, zdržím sa aj ja: tvoj národ sa stane mojím národom a tvoj Boh bude mojím Bohom. Kde ty zomrieš, tam zomriem i ja a tam budem aj pochovaná." (Rút 1, 16-17). Takto Rút sprevádzala Noemi na moabské polia, až do Betlehema, kde ju jej svokra predstavila svojmu zámožnému príbuznému Bózovi, ktorého sa stala manželkou. Obed, dieťa z tohto zmiešaného manželstva, je starým otcom kráľa Dávida.

Pre Matúšových súčasníkov, ako aj pre nás, najpohoršlivejšia je štvrtá žena v rodo-kmeni. Matúš diskkrétne nespomína jej meno, len ju opisuje ako Uriášovu ženu. Smutne slávna Betsabe, ako vieme, scudzoložila s Dávidom, ktorý potom v pokuse zakryť jej ťarchavosť, odvolal z boja Uriáša a pokúšal sa ho presvedčiť, aby spal so svojou ženou. Keď sa toho odvážny Uriáš zriekol (z náboženských dôvodov!), Dávid ho vystavil smrti (porov. 2 Sam 11, 11 a nasl.). Po oplakaní smrti svojho muža Betsabe prišla čoskoro žiť s Dávidom a porodila mu syna, ktorý skoro nato zomrel. Ich druhé dieťa bol Šalamún, známy svojou múdrosťou. Ale Šalamún nepočúval Pánove upozornenia (1 Kr 11, 1 a nasl.), miloval množstvo pohanských žien (kniha Kráľov nám hovorí, že mal 700 kniežacích žien a 300 vedľajších žien), ktoré mu odvrátili srdce od Pána, Izraelovho Boha. Medzi Dávidovými deťmi sa objavuje aj meno Šalamúna na zozname Ježišových predkov.

Ani jedno z týchto ženských mien sa nenachádza v rodo-kmeni Ježiša Krista u evanjelistu Lukáša. Prečo ich uvádza Matúš? Čo znamená pre nás ich prítomnosť v tomto čase adventu ?

Podstatné, čo svätý Matúš nám chce povedať je, že Boží Duch vedie ľudské dejiny. Boh používa k svojim plánom neočakávané udalosti. Ľudské dejiny nie sú lineárnou reťazou udalostí, ktoré vedú k predvídanému záveru. Je v nich obsiahnutý hriech a obrátenie, úspech a neúspech, hrdinovia a darebáci. Ale Božia Prozreteľnosť pôsobí v dejinách: vyrovnáva pokrivené a hrboľaté cesty. Napokon víťazí taká Božia láska, aká sa zjavila v Ježišovej osobe.

Je tiež jasné, že Matúš mal druhý motív, prečo začlenil tieto štyri ženy do rodokmeňa, ktorý by bol bez nich úplne mužský. Všetky sú zo sveta pohanov. Tamara a Rachab boli Kanaánčanky, Rút bola Moabčianka a Betsabe bola pravdepodobne Hetejka. Ich mená v rodokmeni predpovedajú úlohu Mesiáša, ktorý otvára spásanosný Boží plán pohanom. Matúš hovorí, že pohania tvoria časť Ježišovho rodu a majú účasť na jeho budúcnosti.

Dovoľte mi, aby som vám navrhol pre adventnú dobu dve vincentské úvahy, ktoré vyplývajú z takéhoto nezvyčajného čítania:

1. Svätý Vincent postupne vekom stále viac meditoval o tajomstve Božej Prozreteľnosti. Dôvera v Prozreteľnosť sa stala vrcholom jeho spirituality. V r. 1648 Jánovi Barreau /baró/ napísal: "Nemôžeme si lepšie zaistiť svoje večné šťastie, ako tým, že budeme žiť v službe chudobným, v rukách Prozreteľnosti a v stálom sebazriekaní, a tak nasledovali Ježiša Krista." (SV III, 392). Vincent bol úplne presvedčený, že tým, ktorí milujú Boha a usilujú sa plniť jeho vôľu: "všetko slúži na dobré" (Rim 8, 28). Lujze de Marillac povedal: "V mene Božom nedivme sa ničomu. Boh zariadi všetko najlepšie." (SV III, 213). Vincent verí, že Boh vedie dejiny a nič neuniká jeho moci; má najvyšší plán, ktorý dáva zmysel životným udalostiam, hoci ich nechápeme. Podľa Vincenta tí, ktorí dôverujú Prozreteľnosti, nachádzajú zmysel v životných protirečeniach: svetla a tmy, milosti a hriechu, pokoja a násilia, organizácii a neporiadku, zdravia a choroby, života a smrti.

Podobne ako Matúš, aj Vincent pristupoval s úctivou dôverou k Božiemu tajomstvu, zjaveného Kristom, v ktorom je život, smrť a vzkriesenie. Matúš bol schopný vidieť Božie dielo v zväzdaní svokra jeho nevestou Tamarou, v sprisahaní neviestky

Rachab s izraelskými špiónmi, v neočakávanom zväzku Moabčianky Rút so Židom Bózom, v cudzoložstve Dávida s Betsabe. Vincent tiež hlboko dôveruje "skrytému plánu" Boha (porov. Kol 2, 2-3) aj vtedy, keď je skúšaný smrťou svojich misionárov poslaných na Madagaskar, náboženskými vojnami v Lotrinsku, komplotom kardinála Mazarina a ľudovými nepokojmi opustených chudobných v Paríži.

Cez tento advent vás povzbudzujem meditovať o tajomstve Prozreteľnosti vo vašom živote a širších dejinách dnešného ľudstva. Sme presvedčení – tak ako svätý Vincent - že osobný, milujúci Boh vedie každého z nás vo všetkých, aj v tých najtragickejších udalostiach súčasných dejín? Je to bezpochyby obrovská výzva, keď vidíme vojny a hrozby, opakované teroristické útoky, rôzne druhy chudoby a chorôb, ktoré by ľudské zdroje mohli v skutočnosti premôcť, ale svet odmieta bojovať proti nim.

2. V tejto adventnej dobe vás prosím, aby ste pohliadli na celý svet. Osvojte si univerzalizmus, ktorý evanjelista Matúš tak zreteľne uviedol do rodokmeňa Ježiša Krista, keď do neho k jeho predkom začlenil dve Kanaánčanky, Moabčianku a Hetejku. Matúš v tejto téme pokračuje opisom pohanských mudrcov, ktorí prišli z Východu pokloniť sa novonarodenému Pánovi. Svoje evanjelium končí rozochveným univerzálnym misionárskym poslaním: "Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. Chod'te teda, učte *všetky národy* a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, *ja som s vami* po všetky dni až do skončenia sveta." (Mt 28, 18-20). To, čo je zaujímavé v príkaze na rozlúčku, je prepojenie univerzálnosti ("*všetky národy*") a Prozreteľnosti ("*ja som s vami*").

Počas týchto posledných rokov naša Vincentská rodina sa rýchlo rozvinula v mnohých krajinách každého kontinentu. V 21. storočí naše medzinárodné stretnutia budú zastúpené popri Európanoch a obyvateľoch severnej Ameriky vzrastajúcim počtom Ázijčanov, obyvateľov tichomorských ostrovov, Afričanov a Juhoameričanov ako členov jednej, skutočne univerzálnej - svetovej rodiny. Ľudia s čiernou, hnedou, žltou, červenou a bielou pleťou

budú pracovať spoločne na projektoch v službe chudobným. Spoločne budú hľadať príčiny chudoby. Spoločne budú slúžiť v laických misiách vedených MISEVI. Spoločne sa budú modliť a spievať pri eucharistických slávnostiach. Prajem si, aby mnohoročný charakter našej Vincentskej rodiny v tomto 21. storočí bol viditeľným svedectvom jednoty ľudstva a stálym prameňom bohatstva pre nás všetkých, a nie zdrojom predsudkov.

Na pohľad nudný rodokmeň, napísaný Matúšom, nám v súčasnosti predstavuje skutočnú výzvu: zostaneme izolovanými, ako sa Matúš obával, že to bude prípad mnohých jeho čitateľov? Sme natoľko zaujatí svojou vlastnou prácou alebo našou provinciou, že len málokedy pozdvihneme zrak k nesmiernemu počtu chudobných na iných kontinentoch a k našim bratom a sestrám, ktorí im slúžia? Považujeme sa za členov svetovej rodiny? Žijeme v konkrétnej solidarite s tými, ktorí sú omnoho chudobnejší ako my? Dávame im pocítiť našu citovú a činnú lásku, vieme sa podeliť s nimi o časť našich materiálnych bohatstiev a o svoje modlitby?

Toto sú moje úvahy na túto adventnú dobu. Spolu s vami v duchu Matúšovho evanjelia sa modlím, aby tieto Vianoce boli pre nás všetkých časom pokojnej dôvery v Božiu Prozreteľnosť, aby sme ako služobníci a služobníčky chudobných mohli byť pre druhých znamením tej istej milujúcej Prozreteľnosti a ako misionárska rodina mohli sme sa veľkodušne obetovať pre všeobecnú misiu novonarodeného Pána.

Váš brat vo svätom Vincentovi,

Róbert P. Maloney, CM
Generálny predstaviteľ

Menovania

PROVINCIA VIETNAM: Sestra Justína TRAN THI TUOI bola menovaná vizitátorkou (5. 10. 2002) namiesto sestry Beatrice NGUYEN THI MY.

RUMUNSKÁ PROVINCIA: Sestra Kinga PECZKÓ bola znovu menovaná vizitátorkou (29. 10. 2002) na dva roky.

PROVINCIA KAMERUN: P. Hubert LIGNÉE bol znovu menovaný za direktora dcér kresťanskej lásky do októbra 2003.

Aktuality z provincií

Provincia Bogota (Kolumbia)

Návšteva Matky Juany Elizondo a sestry Márie Terezy Svarcas, generálnej radkyne

(16. – 22. augusta 2002)

s. Josefina FIERRO SANDINO
dcéra kresťanskej lásky

8. júla sme prijali túto radostnú správu: našu provinciu navštívi Matka Juana Elizondo, generálna predstavená so sestrou Máriou Terezou Svarcas, generálnou radkyňou pre južnú Ameriku.

Táto udalosť súvisí s otvorením 3. medzinárodného kurzu vincentských štúdií (CIEVI). Príprava začala zvlášť intenzívnou modlitbou, aby súčasná napätá situácia krajiny nebola prekážkou k stretnutiu.

CIEVI je veľmi významná realita: je výsledkom mimoriadneho úsilia a povzbudení juhoamerických provincií k vytvoreniu tohto priestoru formácie na posilnenie vernosti v nasledovaní Krista a odpovede na charizmu našich zakladateľov. Tieto dve osi si zasluhujú byť vyzdvihnuté dcérami kresťanskej lásky. Začiatok kurzu 15. augusta bude poznamenaný prítomnosťou našej generálnej predstavej a generálnej radkyne.

Z dejín provincie Bogota

Provincia Bogota bola založená v r. 1957. Jej sídlo je v hlavnom meste Kolumbijskej republiky, ktoré má 6 miliónov obyvateľov.

V súčasnosti 384 sestier žije v 40-tich domoch. Politická situácia krajiny nie je najlepšia. Žijeme v ustavičnom napätí pod silným vplyvom ozbrojených skupín ako aj obchodníkov s omamnými drogami. V tejto situácii vznikli mnohé ťažkosti. Treba poznamenať hromadné premiestnenie roľníkov do veľkých miest. Bogota má zvýšené percento prisťahovalcov, čím v ľudových štvrtiach narastá krajná chudoba.

16. augusta 2002

K príchodu Matky Juany Elizondo a sestry Márie Terezy Svarcas je už všetko pripravené. S. Hilda Aponte, vizitátorka spolu s radou ich vítajú na medzinárodnom letisku El Dorado. V provinciaálnom dome ich čakajú sestry miestnej komunity, sestry zhromaždené na kurz CIEVI a ďalšie sestry z okolia. V kaplnke ich srdečne víta aj Nepoškvrnená Panna s otvoreným náručím. Ticho naplnil spev Magnifikatu. **Vďaka Ti, Matka Božia Mária, za toľký prejav dobroty.**

17. augusta 2002

Žiarivý východ slnka, horlivá modlitba v kaplnke so znakmi jednoty: zástavy krajín južnej Ameriky s nádhernými kyticami kvetov pri nohách Guadalupskej Panny Márie, patrónke kontinentu: toto všetko podporilo ovzdušie blízkosti a pozývalo k upevneniu našich kultúrnych zväzkov. Táto otvorenosť národov s ich rozdielmi a hodnotami nám umožňuje "obetovať sa Bohu pre službu chudobným". Liturgia bola vedená seminárskymi sestrami. Tvorivo pripravili národný tanec v krojoch. Vstupné obrady napomohli prítomným k sústredeniu v ovzduší obety, pokoja, počúvania Slova. Ježiš vo svojej zjednocujúcej sile predsedal na tejto slávnosti.

Homíliu predniesol O. Gabriel Naranjo, vizitátor CM Kolumbijskej provincie. Bola pozvaním k tomu, aby sme nechali Božie slová preniknúť do našich srdiec silou Ducha Svätého, hlavného tvorcu jednoty a spoločenstva.

Zahájenie CIEVI

V audiovizuálnej sále domu sa začal 3. kurz CIEVI 2002. Miestnosť bola vyzdobená jednoducho: boli tam zástavy Francúzska, Kolumbie a juhoamerických krajín; v pozadí bol nápis: z mnohých kultúr, ale jedného srdca.

Za predsednícky stôl si zasadli Matka Juana Elizondo, s. Mária Tereza Svarcas, s. Hilda Aponte, vitzátorka z Bogoty, s. Blanka Libia Tamayo, vizitátorka z Cali, s. Marina Meléndez, vizitátorka Peru, s. Zoila, vizitátorka z Ekvádoru a P. Dávid Sarmiento, provinciálny direktor a P. Gabriel Naranjo, vizitátor.

Sestra Hilda nám odovzdala krátke posolstvo nádeje a vďaky. Vyzdvihla CIEVI ako istý oporný bod odvdedy, čo v Ríme v r. 2000 predstavili tento projekt. Aj Spoločnosť mu mnohorakým spôsobom prejavila podporu a možno povedať, že CIEVI spätne prispieva k posilneniu impulzu vo formácii Spoločnosti.

O. Gabriel sa ujal slova a poznamenal, že prítomnosť Matky Elizondo je pekným gestom solidarity a odvahy v tejto pohnutej dobe, ktorú prežíva krajina. Prísť do Kolumbie v tejto chvíli, kedy sú jej dejiny veľmi skomplikované, je rizikom, ku ktorému by sa mnohí neodvážili. Preto je jej príchod pre Vincentskú rodinu povzbudením, oporou, utíšenie drsnosti násillia, ktoré každodenne tlčie na dvere našich miestnych komúnit.

Vaša návšteva, Matka Elizondo, nás vyzýva, aby sme žili bratsky zjednotení ako rodina, spoločenstvo, čo sú prorockými znakmi pokoja. Bogota, srdce Kolumbie, víta CIEVI a mu praje: "Dobrý vietor a pokojné more."

Sestry z CIEVI zaspievali hymnu o Amerike, potom podľa vincentského zvyku položili svetielko na vlastnú krajinu na mape, ktorá bola umelecky namaľovaná. Boli na nej tiež znázornené dary, prinesené v cestovných taškách sestier: solidarita, radosť, nádej, bratstvo. Tento úkon svojou jednoduchosťou vyzdvihol identitu národov, ich náboženstvá, kultúry a profil služobníč, prítomných na stretnutí.

Po speve nám Matka Juana Elizondo predniesla svoju prednášku s názvom:

Stála formácia podľa našej charizmy

Dnes splňam svoj prísľub, že prídem na návštevu v čase konania CIEVI, čo je pre mňa veľká radosť.

Pri realizácii programu ste nadobudli veľkú skúsenosť, pretože ak si dobre pamätám, táto formácia sa koná už po tretí raz. Inštitút nosí v sebe zárodok veľkej nádeje, čo sa týka realizácie kvality povolania DKL v južnej Amerike, chcem povedať všetkých DKL južnej Ameriky. Nevieam, či bude možné, aby sa všetky osobne zúčastnili na tomto programe, ale možnože toto bude možné v priebehu ďalších rokov. Avšak formácia, ktorú tu nadobúdate, sa musí nejakým spôsobom odraziť na ostatných sestrách. Vďaka tejto formácii obohatenie každej sestry je obohatením všetkých sestier, miestnych komunít, provincií a dokonca celej Spoločnosti.

Blahoželám vám, že ste mali odvahu začať tento inštitút, čo je dôkazom vašich hlbokých a pevných presvedčení o dôležitosti formácie vo všeobecnosti a konkrétnejšie, stálej formácie. Tu ide predovšetkým o formáciu vo vincentском charizmatickom aspekte, hoci všetko, čo tu žijete počas týchto mesiacov prispeje k celkovej formácie každej účastníčky. Spoločný život tohto druhu má v sebe veľkú výchovnú hodnotu. Všetko závisí od spôsobu, ako sa k nemu staviate. Odôvodnene si môžem myslieť, že beriete vážne zodpovednosť za svoju účasť na týchto kurzoch. Navyše, viaceré, ktoré už zažili túto skúsenosť, mi napísali a vyjadrili svoju radosť a vďačnosť za túto možnosť.

Stála formácia v inštitútoch zasväteného života

Cirkev sa vždy veľmi starala o formáciu členov inštitútov zasväteného života. Dokument **Smernice pre formáciu v rehoľných inštitútoch** začína takto: "primeraná obnova rehoľných inštitútov závisí hlavne od formácie jej členov". Vo všetkých dokumentoch, týkajúcich sa inštitútov zasväteného života, téma formácie zaberá prvoradé miesto.

Vo všeobecnosti etapa stálej alebo "pokračujúcej" formácie má stále väčšiu dôležitosť vo všetkých dimenziách a oblastiach života. Dnes nikto nemôže chcieť hoci i jednoduché zamestnanie bez predchádzajúcej formácie. Nestačí však mať základnú, počiatočnú formáciu: je potrebné stále dopĺňanie. V súčasnom svete sa všetko

vyvíja tak rýchlo, s takou rýchlosťou, že sa musíme prispôbovať tomuto rytmu, ak nechceme zostať na okraji a ocitnúť sa "mimo hry". Všetky veľké inštitúcie, finančné organizácie, podniky každého typu, odborné skupiny, zamestnania, atď. uvádzajú do činnosti programy ďalšej formácie, preškoľovanie pomocou kurzov, sesí, stáží, sabatickými obdobiami. Vedia, že úspech ich projektu bude závisieť od aktualizovanej formácie svojich členov.

Zasvätený život, umiestnený a pôsobiaci v tomto svete s jeho charakteristikou, musí mať tú istú starosť a hľadať primeraný liek, ako žiť svoje povolanie a spĺňať poslanie podľa okolností času a miest. V skutočnosti zasvätený život sa vždy zaoberal formáciou svojich členov. Dôkazom toho je, že v inštitútoch zasväteného života vždy existovali klasické etapy formácie: kandidatúra, postulát, noviciát, juniorát. V súčasnosti sa kladie veľký dôraz na "nasledujúcu etapu", ktorá trvá celý život.

Táto starosť bola tiež prítomná na II. vatikánskom koncile, ktorý pripomína túto tému vo viacerých dokumentoch. V dekrété *Perfectae Caritatis*, priamo adresovanom inštitútom zasväteného života, čítame: "... rehoľníci, čo nie sú klerikmi, ako aj rehoľníčky, ... majú náležite pokračovať,, v ich náboženskej, vedeckej a technickej výchove... Každému z nich treba... poskytnúť náležité vedomosti o mravoch, mentalite a názoroch, ktoré prevládajú v dnešnom spoločenskom živote." (PC, č. 18)

Nový Kódex kánonického práva zároveň nám odporúča:

"Rehoľníci majú po celý život horlivo pokračovať vo svojej duchovnej, vedeckej a praktickej formácii; predstavení im však majú na to poskytnúť prostriedky a čas." (Kánon 661)

Posynodálna exhortácia *Vita Consecrata* nalieha tiež na formáciu vo všetkých jej oblastiach. Konkrétne spomína stálu formáciu, ktorá môže byť považovaná za jedným z pilierov duchovnej, apoštolskej a charizmatickej obnovy zasväteného života:

Táto formácia "musí hlboko zasahovať vnútro osoby, aby každý jej postoj a čin, tak vo vznešených momentoch života, ako aj v každodenných okolnostiach, dokazoval jej úplnú a radostnú príslušnosť k Bohu." (VC, č. 65)

Svätý Otec, Ján Pavol II. využíva príležitosť a vo svojich príhovoroch často pripomína povinnosť stále sa formovať:

"Ani jedna životná etapa sa nemôže považovať za takú sebaistú a horlivú v miere, že by vylúčila možnosť zvláštnej pozornosti k zaručeniu vytrvalosti vo vernosti. Tak isto niet veku, v ktorom by bola zrelosť osoby úplná." (Ján Pavol II., na generálnej kapitule Služobníckej Nepoškvrnenej P. Márie, 6. júla 1999.)

V nedávnom dokumente z 19. mája 2002 nám Kongregácia CIVCSVA opäť pripomína potrebu stálej výchovy:

*"Doba, v ktorej žijeme, nás núti premyslieť celkovo formáciu zasvätených osôb. Táto sa neobmedzuje len na jedno obdobie života. Nielen preto, že sa majú stať stále schopnejšími zaradiť sa do reality, ktorá sa mení podľa rytmu, často bezuzdného, ale tiež a ešte viac, pretože zasvätený život vyžaduje svojou povahou stálu disponovanosť u tých, ktorí sú povolani. Napokon, ak je zasvätený život sám osebe **"postupným osvojovaním si Kristovho zmýšľania"**, je jasné, že počas celého života musíme kráčať po tejto ceste, aby sme **zapojili celú osobu, srdce, ducha a všetky svoje sily** (porov. Mt 22, 37) a učinili ju podobnou Synovi, ktorý sa obetuje svojmu Otcovi za ľudstvo. Takéto poňatie formácie nie je len pedagogickou prípravou na sľuby, ale predstavuje teologický spôsob vnímania zasväteného života, ktorý sám v sebe je nikdy neukončenou formáciou, "účasťou na pôsobení Otca, ktorý v Duchu Svätom rozvíja v srdci... pocity Syna" (Znovu začať u Krista, č. 15)*

Stála formácia teda zaberá všetky dimenzie osoby a jej správanie. Nie je to len obyčajné preškolenie, prijatie poznatkov, hoci tento aspekt je veľmi dôležitý, ale musí ísť ďalej, musí zaberat' všetky dimenzie osoby, viesť k obráteniu a vyvolať túto konverziu. Nie je to premena na knihovňu alebo zásobáreň poznatkov. Dnes sú naše skrine plné kníh, časopisov, kaziet, CD-Rom, ale to nestačí. Treba ich uviesť do života, oživiť ich. Na toto sa treba pripraviť tým, že budeme mať pevné presvedčenia, ducha obety, ktorý bude motivovať každé gesto DKL vierou. Treba, aby viac vedomostí sa premenilo na *"postupné osvojenie si Kristovho zmýšľania"*. Takto budeme môcť dať život a dať ho i sebe. Tak, ako sa staráme o svoje fyzické zdravie, o posilnenie v stave únavy tým, že vyhladáme lekára a mu vysvetlíme mu, čo prežívame, potom plníme jeho nariadenia, tak isto sa musíme starať o duchovné zdravie a zdravie povolania. Treba sa živiť a ošetrovať.

Dôležité je vyzdvihnúť **stály aspekt** tejto formácie, ktorý si vyžaduje dynamický charakter vernosti našej odpovede na povolanie, prijaté od Boha. Ako sme to už povedali, svet v ktorom žijeme, sa nepretržite mení. Musíme čeliť novým potrebám novými alebo obnovenými odpoveďami. Stále treba uvažovať nad znameniami čias, ktoré nás nanovo vyzývajú a žiadajú si tým nové odpovede. Toto vyžaduje primeranú prípravu, stálu a nepretržitú formáciu, ktorá nás nenechá bez oddychu. Je to otázka **vernosti**. Volajú nás k tomu i výzvy Cirkvi, ako aj výzvy našich zakladateľov, ktorí od nás žiadajú byť vynaliezavými a tvorivými. Toto tiež predpokladá potrebnú **pokoru**, aby sme uznali svoje nedostatky a neustále úsilie k ich doplneniu. Stála formácia je jednou z foriem **askézy**, ktorá nás vedie k prekonaniu vlastnej lenivosti a usadenia sa z tzv. "vždy sme tak robili a bolo to dobré". Radi opakujeme s určitou hrdosťou pozvanie Matky Guillemin, aby "sme **obetovali všetko** na formáciu". "Všetko" znamená nielen povinnosť mať pre formáciu čas a potrebné prostriedky, ale tiež osobné úsilie, ktoré predpokladá aj obeť.

Stála formácia v Spoločnosti

Spoločnosť prijala vážne nutnosť stálej formácie, aby mohla primerane zodpovedať svojmu poslaniu v Cirkvi. Už naši svätí zakladatelia mali starosť dať sestrám nielen základné poznatky, ale tiež im naliehavo radili pokračovať v tomto učení, aby mohli vhodne zodpovedať na požiadavky každej chvíle. V konferencii zo 16. marca 1959 sv. Vincent vysvetľuje 17. článok Všeobecných pravidiel o využití času v nedeľu a vo sviatok. Voľný čas má byť využitý na osobné učenie, aby sme mohli sestry lepšie učiť deti katechizmus. Pri niektorých ťažkostiach sestier, ohľadom nedostatku času, kvôli tomu, že chudobní prichádzali hocikedy, sv. Vincent naliehal na potrebu zorganizovať sa tak, aby mali k dispozícii dostatočný čas na *"poučovanie chudobných vo veciach potrebných pre spásu; k tomu je treba, aby sa vzdelávali v prvom rade ony samé, len tak budú môcť poslúžiť iným.... "Vašou povinnosťou, práve tak ako aj mojou, je práca na vývoji Spoločnosti."* (Coste X, konf. z 16. 3. 1659, str. 627-628)

Všetky poznáme odpoveď nášho zakladateľa, ktorú dal sv. Lujze, keď sa ho pýtala, či sa môžu sestry učiť katechizmus kardinála Bellarmína:

"Slečna, niet lepšieho katechizmu ako Bellarmínov. Keby ho poznali všetky sestry a podľa neho vyučovali, učili by len to, čo majú vedieť, pretože sú nato, aby učili a vedeli by to, čo majú vedieť kňazi... Bolo by dobré, keby ho čítali našim sestram a keby ste im ho vysvetľovali, aby si ho všetky osvojili... Lebo, ak je potrebné učiť druhých, treba, aby ho samé poznali. Nemôžu získať lepšie vedomosti ako z tejto knihy. Teším sa, že sme o tom hovorili, lebo si myslím, že toto čítanie bude veľmi užitočné." (Coste XIII, Rada z 22. 3. 1648, str. 664-665)

Konštitúcie preberajú túto starosť v článku 3.12:

"Sestry sú presvedčené o potrebe stálej formácie jednak preto, aby lepšie chápali svoje povolanie a jeho význam v Cirkvi a vo svete, ako aj preto, aby aktualizovali svoje kultúrne a profesionálne vedomosti vzhľadom na lepšiu službu. Každá má cítiť zodpovednosť za zdokonaľovanie vlastnej formácie v pláne teologickom, apoštolskom a vincentiskom a využívať prostriedky, ktoré jej Spoločnosť poskytuje."

Tak isto, dokumenty na obdobie medzi zhromaždeniami nám neustále pripomínajú dôležitosť aktualizácie:

"Vzhľadom na zmeny a problémy vo svete nemožno žiť len zo "starých zásob". To by bolo nespravodlivosťou voči chudobným. Preto sme rozhodnuté stále a integrálne obnovovať svoju vieru a povolanie na základe ľudskej a doktrinálnej formácie..." (Pri Jakubovej studni, str. 14 v orig.)

Aj dokument *Nový oheň* nás vyzýva:

"Podporovať formáciu na všetkých stupňoch, aby sme ako dcéry kresťanskej lásky naozaj kvalitne slúžili..." (str. 8)

V Spoločnosti na všetkých rovinách, ale zvlášť na provinciálnej, musia sa starostlivo pripraviť formačné plány, ktoré budú zvažovať všetky životné etapy. Žiadna z nich nemôže byť z nich vylúčená: ako sme už povedali, majú dopad na vernosť, s akou máme odpovedať v každej chvíli na svoje povolanie. *Vita Consecrata* nám to pripomína v č. 70.

Formácia podľa vincentskej charizmy

Stála formácia, ako sme tu povedali, zahŕňa celú osobu vo všetkých jej dimenziách: duchovnú, komunitnú, apoštolskú, odbornú. Nachádzame aj charizmatiký rozmer. Dokument CIVCSVA, č.68, Smernice pre výchovu v rehoľných inštitútoch, (2.2.1990) nás pozýva k:

"vernosti vlastnej charizme stále lepším poznaním zakladateľa, dejín inštitútu, jeho ducha, jeho poslania a s ním spojeného úsilia, aby ho žili osobne a komunitne."

V nasledujúcom článku 69 nám pripomína:

"Stáva sa, že veľká časť stálej formácie rehoľníkov prebieha v rámci služieb medzinštitučnej formácie. V týchto prípadoch treba pripomenúť, že inštitút nemôže delegovať vonkajšie organizácie k celkovej úlohe stálej formácie svojich členov, ktorá je v mnohých aspektoch príliš spätá s hodnotami vlastnej charizmy. Každý inštitút musí teda podľa svojich možností a potrieb vzbudzovať a organizovať rôzne iniciatívy a štruktúry."

To robíte tu pod vedením odborníkov v týchto predmetoch.

Je to veľmi veľká milosť môcť disponovať s časom a prostriedkami na prehlbenie charizmy, aby ste mohli lepšie žiť v rôznych situáciách, ktoré stretávate v rôznych konkrétnych realitách. Tento "silný čas" vás pripraví pre pokračovanie a prehlbovanie štúdia, k zodpovednosti podeliť sa s vašimi spolusestrami, ktoré nemali možnosť sem prísť, osobitne so sestrami z miestnych komunít. Opakujem, že je to "silný čas", ale formácia má nepretržite pokračovať. Preto ju netreba vždy prijímať školským a magisterským spôsobom, ako počas týchto mesiacov. Vždy nebudete mať túto príležitosť, ale vždy budete mať na dosah iné prostriedky každodenného života: rozjímanie, čítanie, pohovory, ktoré vám pomôžu pokračovať v prehlbovaní a zdokonaľovaní.

Vždy môžete čerpať "z prameňov", ktoré vďaka Bohu sú v Spoločnosti hojné. Spisy zakladateľov sú nevyčerateľnou baňou. Myslím si, že ich budete počas týchto prednášok často používať. Ich životopisy nám tiež hovoria o spôsobe, ktorým premenili v každodennom živote charizmatikú inšpiráciu, prijatú od Ducha Svätého; ich spôsob nasledovania Kristovho života. Krátko odbočím a poviem vám, čo sa prihodilo v Paríži pri príležitosti jednej vincentskej sesie. Jedna sestra prišla do mojej kancelárie a vyjadrila mi sklamanie

a úzkosť z toho, čo sa podľa jej názoru deje počas sesie. "Stále sa tu hovorí len o zakladateľoch a nie o Ježišovi Kristovi", povedala mi a pridala "aby bolo jasné, do Spoločnosti som vstúpila, aby som nasledovala Krista". Po vysvetlení bolo vidieť jej uspokojenie: nasledovať Krista podľa charizmatického aspektu sv. Vincenta a sv. Lujzy a nie uprednostniť zakladateľov pred Kristom. A to isté robíte i vy: idete po stopách zakladateľov tak, ako oni nasledovali Krista.

Hoci sa naša Spoločnosť zrodila pred 400 rokmi, vždy sa snažila zaktualizovať počiatočnú inšpiráciu v súlade s vývojom času a požiadavkami miest, kde pôsobí, smerníc Cirkvi a potrieb chudobných. Stačí si všimnúť vývoj, ktorý nastal od ustanovenia Pravidiel až po dnešné Konštitúcie. V súčasnosti pokračujeme v nových revíziách pre väčšiu inkulturáciu a primeranejšiu odpoveď danú dnešnému svetu.

Existujú aj ďalšie, jednoduchšie, ale veľmi významné denné prostriedky. Učia nás konať podľa Božej vôle, aby sme žili naše kresťanstvo podľa vinčenského povolania. Každodenné Božie slovo, sesterstvo... cez to všetko dostávame a učíme sa veľa! Dobrá dcéra kresťanskej lásky môže mať mimoriadny vplyv v komunite. Kto môže lepšie formovať, ako tá, ktorá žije naplno svoje povolanie? V našich miestnych komunitách, zložených z veľkej rozmanitosti osôb, môžeme nájsť obrovské bohatstvo. Je jasné, že badáme v druhých a v sebe negatívne sklony, ktorých sme nechtiac obeťami, ale sú tu tiež prevládajúce pozitívne črty, ktoré nás pozývajú brať si príklad zo sestier: existujú sestry veľmi horlivé, milujúce chudobných, so zvláštnou charizmou, ktorá im je vlastná a delia sa o ňu so spolusestrami; sú sestry, ktoré sa vyznačujú špeciálnejšou láskou k Spoločnosti a zakladateľom, atď., atď. pozorovanie ich správania a životná blízkosť s nimi nás utvárajú natoľko, že sa stávame lepšie. Dobré pripravené komunitné pohovory, pri ktorých hovoríme o ovocí našich štúdií, úvah a vnuknutí Ducha Svätého, sú v tomto smere Božím darom. Mesačne a ročne máme k dispozícii duchovné cvičenia, ktoré sú stálym "zavlažovaním" v našej formácii a utváraní. Citovaný dokument CIVCSVA: *Znovu začať u Krista*, nám pripomína: *"Bude teda dôležité, aby každá zasvätená osoba bola formovaná k slobode učiť sa počas celého svojho života, v každom veku a období života, v každom prostredí a ľudskom kontexte, od každého človeka a každej kultúry, aby sa mohla poučiť z každej čiastočky pravdy a krásy, ktorá sa nachádza okolo nej. Predovšetkým*

*musí sa naučiť nechať sa formovať každodenným životom, svojou komunitou, bratmi a sestrami, každodennými, bežnými, či mimoriadnymi vecami, modlitbou a apoštolskou prácou, v radosť a utrpení, až do okamihu svojej smrti. Tak sa stanú **otvorenosť voči blížnemu a odlišnosť** rozhodujúcimi..." (č. 15)*

Vzťah k času nemôže chýbať v ponímaní "**stála formácia**":

*"Osoby v stálej formácii sa prispôbia času, nebudú ho len znášať, ale prijmu ho ako dar; vstúpia s múdrosťou do rôzneho tempa samotného života (denného, týždenného, mesačného, ročného), budú hľadať súlad medzi ním a nemenným, večným rytmom, ktorý určil Boh, označujúci **dni, storočia a čas**. Zsvätená osoba sa učí zvlášť nechať sa stvárňovať **liturgickým rokom**;; v tejto škole postupne prežíva tajomstvá života Božieho Syna s jeho pocitmi, aby každý deň svojho života **znovu začala u Krista** od jeho veľkonočnej smrti a zmŕtvychvstania." (tamže, č. 15).*

Povzbudzujem vás dobre využiť túto príležitosť, ktorú vám ponúka Spoločnosť. Zišli ste sa, aby ste tu prehĺbili svoje vedomosti. Bezpochyby si to vyžaduje veľa úsilia a obety zo strany predstavených, sestier miestnej komunity a od vás, ale všetko bude odmenené ovocím, ktoré obdržíte a obráti sa v prospech vás, vašich komunít a kvalitnej služby, preukázanej Pánovi v chudobných.

"Po CIEVI"

Domov sa nemôžete sa vrátiť také, aké ste sem prišli. Som si istá, že Duch Svätý si poslužil ako prostriedkami časom štúdií, modlitby, úvah a pohovorov aby sa dotkol vašich srdc a viedol vás k **obrátaniu** v aspektoch, ktoré každá z vás pozná a v miere vašich potrieb. Mimoriadna milosť účasti na tomto stretnutí musí nájsť mimoriadnu odpoveď: na "**viac**", "**lepšie**" a "**väčšie**". Musíte upresniť pevné presvedčenia a primeraným každodenným úsilím uviesť ich do života. Kiež by Pán dal, aby ste mohli povedať so sv. Pavlom: "*Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus*" (Gal 2, 20). I vy, keď sa vrátite do svojich komunít, môžete povedať: "*Nie som taká istá, aká som bola pred 2 mesiacmi*", vraciam sa rozhodnutá stať sa pravou DKL, pokornou a jednoduchou služobnicou chudobných, plnou Božej lásky. Aby vaše sestry komunity to mohli dosvedčiť, keď budú vidieť vaše postoje a život.

Stretnutie so sestrami provincie

Na stretnutie s Matkou Elizondo prišlo veľa sestier miestnych komunít v okolí Bogota. Sála bola plná. Sestra Mária Elena Toro v mene provincie privítala Matku a zdôraznila našu vďaku a oddanosť.

Po speve sa ujala slova naša Matka.

Opierala sa o teologické základy spoločného sesterského života z konferencie sv. Vincenta z 26. apríla 1643 a pripomenula dôležité body o spoločnom živote z dokumentu *Na križovatke* a *Pri Jakubovej studni* z generálnych zhromaždení.

- Sme povolané k jednoduchému životnému štýlu, ktorý je oporou v rovnováhe a jednote nášho života.
- Treba vytvárať ovzdušie porozumenia a úcty. K tomu je nevyhnutná informovanosť a dobrá komunikácia.
- Musíme byť pozorné zvlášť na odpustenie a zmierenie, ktoré tvoria konkrétne praktizovanie evanjeliových rád.
- Potrebujeme prehĺbiť spiritualitu spoločenstva, podeliť sa o radosť a bolesť uprostred našich miestnych komunít a s našich bratmi chudobnými.
- Musíme zintenzívniť svoju schopnosť pozitívneho pohľadu na druhých.
- Nesmieme zabudnúť, že k spoločnému životu si nás povolal Kristus a že sv. Vincent nám hovorí: *"Boli ste povolané a zhromaždené pre službu chudobným."*
- Čo môžeme povedať o jednote v rozdielnosti? Je to stála a nikdy neukončená úloha. Dnes viac ako inokedy Spoločnosť čaká, že budeme budovateľkami jednoty.
- Bojujme proti individualizmu, ktorý je prvým nepriateľom, schopným zničiť komunitu.
- Podporujme úprimnú a úctivú komunikáciu, kde sa rodí solidarita a priezračnosť. Sú to hodnoty, ktoré napomáhajú dobrému spoločnému životu.
- V každej okolnosti žime milosrdenstvo a odpustenie. Na tento bod Matka Elizondo naliehala viackrát.

Je to veľký zážitok! Koľko bohatstva, ponúknutého našou Generálnou predstavenou v niekoľkých minútach! Podala nám svedectvo pokojného, neuponáhľaného života, venovala nám svoj čas, ponúkla nám slová plné Boha a lásky zakladateľov.

Osobitne zdôraznila **jednotu, veľkú jednotu**.

Na záver stretnutia nám pekná modlitba na spôsob sv. Vincenta pomohla vyzdvihnúť veľkú úlohu budovať pravé komunity sesterského života.

"Božská dobrota, zjednot' srdcia tejto malej Spoločnosti... a žiadaj pre ňu, čo chceš. Únava bude sladká a akákoľvek práca ľahká. Silný poteší slabého a slabý bude mať rád silného a vyprosí mu od Boha viac síl. Takto, Pane, vykonáme tvoje dielo podľa tvojej vôle, k budovaniu Cirkvi; robotníkov bude viac, lebo budú pritiahnúť vôňou toľkej milosrdnej lásky."

Exercičný dom "Los Pinares"

O 17.00h veselá skupina sestier CIEV odišla do exercičného domu "Los Pinares". Tu budú bývať tri mesiace počas kurzov. Tento dom sa nachádza na severe mesta: treba cestovať celú hodinu. Matka Elizondo a s. Mária Tereza, v sprievode s. Hildy a provinciálnej rady tam odišli neskoršie.

Domáce sestry privítali veľmi srdečne našich hosťov. Ukázali im miestnosti na rôzne používanie. Všade ich vítali mnohé symboly. O 18.00h nás zhromaždil sesterské agapé, pripravené do posledných detailov.

18. august 2002

Nadišiel Deň Pána s modlitbou ranných chvál v kaplnke, ktorá bola vyzdobená nádhernými kvetmi a obklopená zeleňou.

A potom? Matka Elizondo so s. Máriou Terezou si nešli odpočinúť. Boli stále disponované na prijatie sestier.

Po Eucharistii o 10.00h sme šli do "La Milagrosa", naproti "Los Pinares". V tomto dome bývajú naše choré sestry. Tu boli naši drahí hostia privítaní peknou sochou Panny Márie a našimi

natešenými sestrami. Začala sa slávnosť, ktorú viedol zbor miestnej komunity.

Matka Elizondo navštívila choré sestry, ktoré museli zostať na izbách a prihovorila sa im láskavými a povzbudzujúcimi slovami.

V komunitnej sále zamestnanci, ktorí sa tiež zúčastnili na privítaní, otvorili slávnosť folklórnym tancom, odmeneným veľkým potleskom.

Príhovor Matky Elizondo je plný dobroty. Upresnila:

- dôležitosť, ktorú dáva "poslaniu choroby" a dosah, ktorý má na utrpenie. Počas svojich ciest cestuje vždy s dôverou vďaka modlitbám chorých sestier a cíti veľkú duchovnú oporu.
- "Keď odchádzam z Materinca a vraciam sa naspäť, idem do nemocničky, aby som rozpovedala sestrám o cestách, znepokojeniach a potrebách, pretože som si istá, že ich modlitby obdržia od Pána všetko." Sestry z "La Milagrosa" sú tiež sprostredkovateľky pred Najvyšším a chcú sa viac modliť na úmysly našich generálnych predstavených.
- Naša matka podala niekoľko informácií o najnovších provinciách, založených na miestach, kde sú veľmi veľké potreby a krajná chudoba. V súčasnosti, keď sú povolania také vzácné, založenie týchto provincií je pre nás povzbudzujúce. Zmenšili sme sa počtom, ale sme sa zväčšili čo do šírky.

Sestry boli veľmi vďačné za túto návštevu a podarovali jej ušité alebo upletené oblečenia pre chudobné deti a iné drobné predmety, ktoré zhotovili.

So sestrami z CIEVI

Po návrate z "Los Pinares" naši predstavení sa stretli so sestrami z CIEVI v audiovizuálnej sále.

Informovali ich o metóde práce kurzu CIEVI od r. 2000 prostredníctvom veľmi dobre vypracovaných diapozitívov.

Podľa toho, čo hovoria predchádzajúce účastníčky stretnutí, počiatkové zasiaté semeno začalo klíčiť, potom rásť a prinášať ovocie. Tento proces mal svoje úspechy, upresnenia a opravy.

Matka Juana Elizondo a s. Mária Tereza Svarcas uprostred vizitátoriek z Cali a Bogoty a účastníčkami sesie

M. Elizondo počúvali veľmi pozorne, povzbudzovala sestry, blahoželala im a upresnila, že netreba zabudnúť na medzinárodný charakter Spoločnosti a stále úsilie spejúce k jednote.

19. augusta 2002

Naša Matka predstavila vývoj a súčasný stav Spoločnosti vo svete za pomoci audiovizuálneho pásma.

Po ňom mohli sestry vyjadriť svoje komentáre a otázky, čo prebehlo v rodinnom dialógu, zručne vedenom sestrou Luciou Gomez, koordinátorkou CIEVI od jeho založenia a sestrou Celiou Gonzalez.

Kultúrny večierok

Večer predstavili seminárske sestry neobyčajnú divadelnú scénu: "Sen Matky Juany Elizondo". Sestra Lorena Solarte predstavila našu Matku ako dospievajúcu, študentku, pri vstupe do

Spoločnosti a v priebehu jej života dcéry kresťanskej lásky, až do dňa, kedy mala tú česť byť menovaná nástupkyňou svätej Lujzy. Príťažlivosť konzumnej spoločnosti, pozornosti a všetko, čo je oprávnené k pohodlnému životu jej nechýbali, ako každej mladej žene. Ale Ježišov hlas jej povedal: "Pod" bol silnejší. Sv. Vincent a sv. Lujza boli tiež prítomní, pozývali ju slúžiť chudobným. Tento sen bol šťastnou zornicou a počúvame priania našej Matky pre Spoločnosť: "jednota ducha", "jednota v rozdielnosti", "vernoscť Ježišovi Kristovi", "Cirkvi", "naším zakladateľom", výzva, aby sme vytvárali "radostné, sesterské komunity", boli "blízkymi a jednoduchými služobnicami". Tento sen zostal vrytý do našich srdc a stal sa záväzkom pre našu provinciu. Tento mimoriadny večierok bol oživený aj piesňami, tancami a hudbou.

20. august 2002

Najkrajšia obeta CIEVI bola Eucharistia v kaplnke "Los Pinares". Sestry pri nej predstavili starostlivo pripravený projekt predchádzajúcich dní. Pery stíchli a nechali hovoriť symboly. Sesia CIEVI 2002 mala šancu začať v prítomnosti našej Generálnej predstavenej a generálnej radkyne. Nie je to sen, ale skutočnosť, ktorú si zachováme v našich srdciach ako vzácny dar.

Po poslednom spoločnom stolovaní v "Los Pinares" nastal čas rozlúčky. Naše neúnavné cestovateľky, nositeľky pokoja, sa vrátili do provinciálneho domu, ale predtým sa ešte nakrátko zastavili v Útulku "Svätá Lujza" v centre Bogoty.

Večer mali sestry provinciálneho domu stretnutie s Matkou Elizondo v komunitnej sále.

Sestra služobnica ich privítala a zbor domu im zaspieval peknú kolumbijskú pieseň.

Matka Elizondo zopakovala svoj veľký sen o "Nových alebo obnovených komunitách" a zdôraznila:

- Dôležitosť komunitného plánu, duchovnej a ľudskej opory, ktorý pripravuje miestnu komunitu na poslanie.
- Dôležitosť a potrebu osvojiť si postoje znášateľnosti.
- Neznášateľnosť nemá zmysel, je neprípustná u DKL.
- Potrebu objaviť bohatstvo, ktoré ponúka rozdielnosť.
- Jej spoločné črty sú charizma a duch, tvoria z nás rodinu. Keď sa naučíme deliť sa o charizmu a žiť podľa toho istého ducha, sme podnecované k modlitbe, úvahe, k spoločnému vypracovaniu projektov, ktoré zaručujú lepšiu službu našim bratom.

Po príhovore sme mali v kaplnke eucharistiu a slávnostnú mariánsku novénu, ktorú pripravili seminaristi Villa Paul a viacerí Lazaristi. Otcovia a seminaristi sa srdečne zhovárali s Matkou Juanou, ktorá im prejavila úctu ako členom duchovnej rodiny. Bolo to veľmi radostné odpoľudnie.

21. augusta 2002

Miestna komunita Útulku "Sestry Klemencie Rengifo" sa modlila ranné chvály s našimi predstavenými; po nich mali slávnostné raňajky. V tomto dome sa starajú o skupinu starších žien. Medzi nimi žijú aj mamy niektorých našich sestier, ktoré tam pracujú, čím sa môžu starať o ne. Týmto spôsobom nemusia bývať mimo domu Spoločnosti. Pri rozlúčke sestry prejavili úprimnú vďaku. Potom navštívili dom odpočinku pre naše staršie sestry: Útulok "svätého Jozefa" v dedine Chinauta. Cesta tam trvá dve hodiny.

Pri príchode sestra služobnica a celá komunita privítali naše vzácné cestovateľky. Skupina zašla do kaplnky, kde zaspievali Magnifikat v takmer dokonalej latinčine. Potom sestra služobnica privítala našich hosťov a začala sa slávnostná eucharistia, ktorú celebroidal duchovný správca O. Gonzalo Reyes. Jeho kázeň bola veľmi srdečná. Po eucharistii prišli sestry susedných domov pozdraviť a vypočuť si naše predstavené. Ukázalo sa aj slnko a tak nám príjemné počasie poskytlo radosť z pohľadu na okolie, na vršky "Quinini" a "Tibacuy", ktoré podľa legendy bedlivo strážia okolie

deň i noc a ponúkajú všetkým pohľad na nádhernú prírodu. Navštívili sme celý areál tejto oázy pokoja.

Matka Elizondo darovala veľmi praktický dar pre terapeutickú sálu: "chodič" alebo "rehabilitačný prístroj na obnovenie chôdze". Potom prišla do dennej miestnosti, kde sa už pripravili hráčky ku kultúrnemu predstaveniu; bolo veľmi pekné: tance, spevy, rytmická gymnastika, prednes – všetko samozrejme v primeraných kostýmoch: ozdobené klobúky, rôznofarebné stuhy. Ku sviatku patrili tiež sladkosti a čokoláda. Toto všetko starostlivo pripravili naše staršie sestry. Nechýbal ani prednes sestry Júlie Duque /dük/. Táto sestra má 104 rokov, mimoriadne dobrú pamäť, pretože nič nezabudla ani sa nepomýlila pri básni. Všetci boli nadšení z tejto rekreácie. Jeden manželský pár z našich zamestnancov nás očaril typickým tancom: "guabina chiquinquireña".

Matka Juana oboznámila sestry o najnovších správach zo Spoločnosti, nových provinciách a naliehala na potrebe modliť sa za povolania a posilnenie jednoty.

22. augusta 2002

Tento posledný deň sme sa horlivo modlili v seminári. Pre každú dcéru kresťanskej lásky je to miesto, kde sa hovorí o svätosti. Tu začína cesta k Bohu, ktorá sa končí smrťou.

Podľa programu naša Matka odovzdala Konštitúcie seminárskym sestrám. Po príhovore o vernosti ich vyzvala, aby nestratili z dohľadu, že na každom mieste a za každej okolnosti dcéra kresťanskej lásky musí byť "modliacou sa, jednoduchou služobnicou, veľmi blízkou k svojim sestrám a chudobným, pokornou a láskavou v službe". Táto skupina 14 sestier má skutočne veľkú výsadu!

Túto návštevu považujeme za veľký Boží dar, za ktorý neustále ďakujeme. CIEVI je v "Los Pinares" hnacím motorom, ktorý práve v tomto čase zažíva nádhernú skúsenosť. V provincii máme tento mocný stimulátor, ktorý nás povzbudzuje, aby sme boli "lepšími služobnicami chudobných, pravými dcérami kresťanskej lásky, napriek tieňom a svetlám".

Pozdvihnime svoje srdcia a spolu so žalmistom vzývajme Pána a prosme ho o požehnanie pre Matku Juanu a sestru Máriu Terezu:

*"Lebo tvojím útočišťom je Pán,
za ochrancu si si zvolil Najvyššieho.
Nestihne ťa nijaké nešťastie
a k tvojmu stanu sa nepriblíži pohroma,
lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe,
aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách.
Na rukách ťa budú nosiť,
aby si si neuderil nohu o kameň."*

(Žalm 91, 9-12)

Sestra Jozefína FIERRO SANDINO
dcéra kresťanskej lásky

Provincia Cali (Kolumbia)

***Návšteva Matky Juany Elizondo
a sestry Márie Terezy Svarcas, generálnej radkyne***

Sestra Silvia PATIÑO ARIAS
dcéra kresťanskej lásky

Naša krajina má dve kánonické provincie: Cali, založenej v r. 1888 a Bogota, ktorá vznikla z nej v r. 1957.

Naša provincia Cali sa nachádza na západe krajiny a je zložená z krajov Córdoba, Caldas, Risaralda, Quindio, Chocó, Valle, Cauca a Nariño.

V súčasnosti má 597 sestier v 56 domoch. 8 sestier práve vstúpilo do seminára a máme tiež 9 postulantiiek a pekný počet kandidátiek.

Náš provinciálny dom v Cali prijíma nielen všetky sestry provincie, ale tiež poskytuje tiež rôzne služby najchudobnejším. V ďalších riadkoch opisujeme chronologicky návštevu našich predstavených.

Štvrtok, 22. augusta 2002

O 13.00h pristálo lietadlo s našimi drahými cestovateľkami, na medzinárodnom letisku v Palmaseca, kde ich čakali sestry provinciálnej kúrie spolu s P. Ricardom Querubín, našim provinciálnym direktorom. Po srdečnom privítaní všetci šli do kaplnky, bohato vyzdobenej na túto príležitosť, tak ako býva na veľké sviatky. Prejavom vďaky a cti za návštevu bola pieseň Magnifikat.

Hneď na odopoludnie bolo určených niekoľko príhovorov. Naši predstavení sa pomodlili večerné chvály s komunitou a potom sa zúčastnili na eucharistii spolu s veriacimi.

Piatok, 23. augusta 2002

Po peknej eucharistii a krátkom stretnutí s provinciálnou kúriou Matka Elizondo bola prítomná na rade k riešeniu všetkých dôležitých bodov, týkajúcich sa provincie. O 10.30h všetci sa zúčastnili na pohrebe jednej z našich sestier, s. Leonor Borrero; jej smrť trochu zatienila radosť z návštevy.

Počas odopoludnia navštívili staršie a choré sestry domu Sv. Jozefa, nachádzajúcom sa v jednej z budov provinciálneho domu. Sestra služobnica im predstavila spolusestry a jedna zo sestier privítala našich predstavených, poďakovala im za pozornosť, ktorú preukazujú drahým starým a chorým sestrám, tak ako to žiada Konštitúcia 2.20. Mladé sestry zaspievali pieseň za sprievodu gitary.

Matka Elizondo nám povedala: *"Chcem vyjadriť svoju vďačnosť za všetko, čo robíte pre Spoločnosť a chudobných. Modlite sa, obetujete svoje utrpenia, toto je vaša služba chudobných. Pán prijíma utrpenia a modlitby, limity spojené s vekom, keď sú prijímané. Uspokojuje sa s týmto."* Poďakovala mladším sestrám za služby, preukázané chorým sestrám, povzbudila ich, aby v tom pokračovali s láskou a obetavosťou. Návšteva sa ukončila pri lahodnej zmrzline. Naša Matka podarovala každej sestre na pamiatku pekný obrázok.

Návšteva v seminári

O 15.00h prišla Matka Juana Elizondo, spolu so s. Mariou Terezou, sestrou vizitátorkou, sestrami provinciálnej kúrie a provinciálnym direktorom do seminára, kde ich už radostne čakalo 8 seminárskych sestier a dve sestry poverené formáciou.

V konferenčnej sále privítala jedna sestra našu generálnu predstavenú. Potom po čítaní Božieho slova a úryvku z našich Pravidiel Matka Elizondo odovzdala sestrám Konštitúcie, povzbudila ich, aby naplne žili svoj dar povolania a neunáhly túto etapu seminára v ovzduší modlitby, ticha, zvnútornenia, slobody a prie-

zračnosti. Toto napomôže úspešne dosiahnuť jednotu života, ktorého hlavným formátorom je Duch Svätý, samotná sestra a formačná komunita. Ku Konštitúciám upresňuje: prijať ich je milosťou, ale aj veľkou zodpovednosťou, pretože k uviesť ich do života si vyžaduje zvnútorňovanie a rozjímanie. Seminárske sestry vyjadrili modlitbou svoj záväzok žiť naše Konštitúcie. Slávnosť sa ukončila Magnifikatom.

Zľava doprava, uprostred 8 seminárskych sestier: s. Blanka Ligia Sepúlveda, s. Luz Marina Giraldo, direktorka, Matka Juana Elizondo, s. Mária Tereza Svarcas, s. Blanco Libia Tamayo, vizitátorka a s. Luz Stella Puerta.

Návšteva komunity provinciálneho domu

Celá komunita provinciálneho domu sa zhromaždila o 19.30h k privítaniu tejto dlho očakávanej návštevy. Sestra službnica srdečne privítala našich predstavených. Zbor sestier zaspieval kolumbijskú a španielsku pieseň na počesť Matky Elizondo a tiež jednu pesničku z Paraguaju pre sestru Máriu Terezu Svarcas, generálnu radkyňu.

Potom sme si pozorne vypočuli príhovor Matky Elizondo o Spoločnosti. Hovorila o skromnom a jednoduchom pôvode Margity Naseau, ktorá ukázala cestu ostatným devám, ktoré ju nasledovali. Naliehala na fakte, že Spoločnosť bola založená pre službu chudobným a len kvôli nej, podľa charizmy sv. Vincenta a sv. Lujzy. Vyzdvihla potrebu žiť autentický komunitný a sesterský život pre lepšiu službu, k vydávaniu svedectva a tiež k praktizovaniu čností nášho ducha: pokory, jednoduchosti a lásky, odporúčané sv. Vincentom. Tieto čnosti nám pomôžu byť disponovanejšie k službe všetkým chudobným a oni zase sa k nám nenútené priblížia. Výslovne zdôraznila misionársky charakter Spoločnosti. Následne pomocou diapozitívov nám premietla rozšírenie Spoločnosti vo svete počas storočí.

Stretnutie sa ukončilo poďakovaním sestry Blanky Ligia Matke Elizondo za jej prítomnosť a všetky mimoriadne zaujímavé informácie, ktoré nám podala o našej Spoločnosti vo svete.

Sobota 24. augusta 2002

O 9.00h bola slávnostná eucharistia, ktorá zhromaždila veľa sestier z okolia Cali. Provinciálny direktor podaroval Matke Elizondo kyticu orchideí, predstavujúcu celú provinciu. Pochvalnými slovami poďakoval Matke Elizondo za jej príhovory napriek krátkosti tejto jej návštevy. Pozval ju, aby nám naďalej hlásala Ježiša Krista. Po krátkom odpočinku Matka Elizondo a s. M. – Tereza Svarcas sa stretli s rôznymi miestnymi komunitami v sále "sv. Jozefa".

Naša Matka vysvetlila sestrám, že motívom jej cesty do Cali bolo spoznať CIEVI (Medzinárodné centrum vincentských štúdií), založené v Bogote (Kolumbia) vizitátorkami južnej Ameriky ako odpoveď na priania generálneho otca.

Vo svojej prednáške upresnila vlastné črty Spoločnosti:

- a) charizma: služba Kristovi v chudobných. Nevyberáme si slúžiť chudobným, ale charizmou sa výhradne zasväcujeme slúžiť im; je to dôvod založenia Spoločnosti.
- b) Sekulárnosť Spoločnosti: Nie sme rehoľníčky, z milosti Božej - ako hovorieval sv. Vincent – nie preto, že by sme si

nectili rehoľný život, ale preto, lebo by sme nemohli slúžiť chudobným.

- c) Komunitný život: Boh nás povolal a zhromaždil pre službu chudobným. Stále musíme pamätať na tri lásky dcéry kresťanskej lásky: láska k Bohu, láska k spolusestrám a láska k chudobným.
- d) Čnosti ducha DKL: tieto čnosti nás približujú k chudobným a uľahčujú našu službu. Žiť pri chudobnom ľuďe, byť blízko chudobným, vyhľadávať ich, aby sme im mohli poslúžiť.
- e) Spoločnosť má misionársky charakter: nemá hraníc, preto je všade vo svete.

Na konci príhovoru nám Matka Elizondo predstavila pomocou diapozitívov dejiny Spoločnosti a jej rozšírenie počas storočí, ako aj zaktualizované štatistické údaje. Sestra Blanka Libia, vizitátorka sa ujala slova a poďakovala našej generálnej predstavenej za to, že prišla medzi nás. Ubezpečila zároveň, že celá provincia Cali bezpodmienečne podporuje Spoločnosť.

Návšteva miestnej komunity v Buge

Matka J. Elizondo, s. M. – T. Svarcas, o. direktor a sestry provinciálnej kúrie šli na návštevu do komunity v Buge. Miestne sestry pekne okrášlili dom a kaplnku. Po poklone Najsvätejšej Sv. Oltárnej naši hostia šli do dennej, kde ich sestra služobnica srdečne privítala, poďakovala našej Matke za osobitnú pozornosť voči starým sesrám, čo im dodalo nový elán na ďalšej ceste k "svätej hore".

Naša Matka im vyjadrila vďačnosť za všetko, čo robia a za modlitby za Spoločnosť a chudobných. Pridala: *"Rada rozprávam o svedectve týkajúce sa starých sestier. Keď mi v r. 1991 zverili túto službu, navštívila som Maďarsko - bolo to obdobie po páde komunizmu v európskych krajinách. V tejto krajine veľmi trpeli: všetky rehoľné kongregácie boli oficiálne zrušené. Navštívila som 7 skupín, spomínam si na jednu z nich, myslím najpočetnejšiu. Asi 40 dcér kresťanskej lásky bývalo v jednom kláštore. Zodpovedná sestra ma privítala veľmi dojemnými slovami; povedala, že nemohli byť v kontakte s chudobnými, ale aj napriek tomu chudobní a Spoločnosť*

boli vždy v jej duchu a srdci. Ich heslo bolo: modliť sa, trpieť a obetovať."

Je to veľmi pekný program pre všetky sestry každého veku a za každých okolností, pretože utrpenie sa môže objaviť rôznymi spôsobmi a musíme byť pripravené všetko obetovať Pánovi.

Návšteva miestnej komunity v Palmira

Sestry čakali v kaplnke príchod Matky Elizondo. Privítali ju silným a radostným potleskom a zaspievali Magnifikat po latinsky. V dennej miestnosti sestra služobnica domu privítala našich predstavených, po čom jedna, skoro storočná sestra čítala text o "Anjelovi strážcovi". Nato všetky sestry zaspievali pesničku a obdarovali návštevníčky darčekom.

Naša Matka sa k nim obrátila niekoľkými slovami: *"Teším sa, že som mohla prísť do Kolumbie. Spoločnosť vám chcela týmto gestom vyjadriť, že sme pri vás a nezabúdame na vás, ste vždy prítomné v našich modlitbách v týchto mimoriadnych okolnostiach, ktoré prežíva krajina. Sestry Materinca sa modlia za vás a myslia na vás. Dúfajú, že sa situácia utíši a pokoj sa vráti do tejto krásnej krajiny."*

Po svojom príhovore navštívila dielňu ručných prác, kde sú vystavené predmety, ako výšivky, šitie, umelecké predmety, atď. ktoré zhotovili sestry pracovnej terapie.

V provinciálnom dome čakal na našu návštevu zbor sestier, aby zaspieval na ich počesť ešte pred rozlúčkou, pretože naši predstavení mali odísť 25. augusta zavčas ráno do Dominikánskej republiky.

Kubánska provincia

***Návšteva Matky Juany Elizondo
a sestry Márie Terezy Svarcas, generálnej radkyne***

(27. – 29. augusta 2002)

Sestra Mária Lázara FERNANDEZ
dcéra kresťanskej lásky

*"Milosť prichádza v danej chvíli."
(sv. Vincent)*

Matka Juana Elizondo a sestra Mária Tereza Svarcas, generálna radkyňa, uskutočnili svoju návštevu "bleskovku" v našej provincii, v utorok **27. augusta 2002**, počas ich návštevy v provincii Santo Domingo.

P. Noël Mojica, provinciálny direktor, naša vizitátorka, s. Mária del Carmen Barrios, radkyne a skupina sestier z najbližších komunít prišli na letisko, aby privítali našu návštevu.

V provinciálnom dome sa Matka Juana Elizondo a sestra Mária Tereza Svarcas stretli s radou. Eucharistia ukončila tento deň.

Na druhý deň, v stredu, 28. augusta 2002, bolo naplánované na dopoludnie, stretnutie s radkyňami a na odpoľudnie stretnutie so všetkými sestrami, ktoré si to priali. Provinciálny dom bol svedkom veľkej radosti všetkých sestier z prítomnosti našich generálnych predstavených. Sestry prišli zo všetkých domov a o 18.30h začala eucharistia. Pri homílii provinciálny direktor poďakoval Matke Elizondo; po ňom sa ujala slova Matka. V spojení s práve prečítaným

Božím slovom nám pripomenula veľkosť ducha Spoločnosti a život podľa čnosti vlastných charizme; zvlášť zdôraznila hľadanie pravdy.

Jej slová boli výrečné: *"Pre dcéry kresťanskej lásky je veľmi dôležité vždy hľadať a žiť podľa pravdy, pravda v priezračnosti – žiť podľa pravdy... duch Spoločnosti spočíva v láske k Bohu, k spolusestrám a k všetkým ľuďom v jednoduchosti a pokore. Ďakujem Bohu, za tisíce sestier, ktoré vo svete žijú jednoducho túto lásku.*

Matka Elizondo tiež zdôraznila, že v postulátoch z provinciálnych zhromaždení objavuje sa túžba jasnejšie vyzdvihnúť všetko, čo sa týka vlastného ducha. Pripomenula budúce stretnutie misionárov v Materinci v septembri 2002. Počas tohto stretnutia Spoločnosť si dala za úlohu uvažovať o misiách Ad gentes. Na záver naša Matka nás vyzvala počúvať udalosti: *"Budte pozorné na hlas Ducha Svätého, ktorý k nám bude hovoriť počas budúceho zhromaždenia, aby sme poznali veľkosť Konštitúcií. Dôležité je, aby sme podľa nich žili."* Poďakovala P. Nočlovi za možnosť prehovoriť k nám počas homílie. Poprosila nás o intenzívnu modlitbu za priebeh generálneho zhromaždenia. Po eucharistii na nás čakal obed vo vnútornom dvore domu La Milagrosa, kde sme okrem sendvičov a nápojov mali možnosť porozprávať sa, zasmiať sa a odfotiť sa.

Štvrtok, 29. augusta 2002, Matka Juana a sestra Mária Tereza sa s nami rozlúčili a odišli na letisko v sprievode s vizitátorkou, radkyňami a niektorými sestrami z provinciálneho domu a Útulku sv. Zuzany.

Provincia si zachová príjemnú spomienku na túto návštevu. Ďakujeme Bohu, že nás potešil týmto krátkym, ale srdečným stretnutím našich sestier na Kube. Ich modlitba za nás v kaplnke na ulici Bac je pre nás veľkou oporou.

Sestra Mária Lázara FERNANDEZ
dcéra kresťanskej lásky

Provincia Santo Domingo

***Návšteva Matky Juany Elizondo
a sestry Marie Terezy Svarcas, generálnej radkyne***

(25.-26. a 30.-31. augusta 2002)

Správu pripravili sestry Lujza,
Milagros, Jozefina a Esperanza

V nedeľu, 25. 8. 2002, o 14.10h prišli naše pútničky do Santo Dominga, kde ich srdečne privítali sestry provinciálneho domu. Ako prejav vďaky za túto návštevu zaznel v kaplnke Magnifikat.

26. augusta 2002 sestry rôznych komunit krajiny prišli na sv. omšu o 10.00, počas ktorej bola uvedená do úradu nová vizitátorka, sestra Isaura Martinez.

Bol to jednoduchý prejav, plný nádeje, viery, disponovanosti a vďačnosti zo strany s. Isaury ako aj sestier provincie. Zaspievali pieseň "Stále nový oheň", po ktorej sa ujala slova s. Ana Maria Espino.

Drahá sestra Juana a sestra Maria Teresa,

Naša provincia, v srdci Karibských ostrovov, vás srdečne a úprimne zdraví. Buďte vítané medzi nami. Prajeme vám príjemný pobyt v našej drahej Quisqueya (naš osamotený kúsok zeme). Ponúkame vám naše priateľstvo a sme pripravené podeliť sa, odovzdať a prijať vaše múdre rady tak, ako to robili naše prvé sestry, keď ich prišla navštíviť svätá Lujza.

Otvárame vám dvere a naše srdcia prekypujú šťastím. Zakúšame radosť a sesterské priateľstvo, keď vás prijímame

v tomto roku, kedy sme 10. augusta slávili 50 rokov od príchodu prvých sestier do našej krajiny. Táto slávnosť nám pomohla prebudiť historickú pamäť a pustiť sa po ceste do budúcnosti.

Ďakujeme za vašu prítomnosť medzi nami pri tejto príležitosti, kedy naša provincia začína novú etapu s nástupom našej drahej sestry Isaury. Uisťujeme ju o našej opore, blízkosti a modlitbách v tomto novom a náročnom poslaní, ktoré dnes začína.

Potom naša Matka prečítala patent, ktorým generálny predstavený menoval s. Isauru Martínez za vizitátorku provincie Santo Domingo a pokračovala takto:

"Drahé sestry,

uplynulo šesť rokov. Nepredvíдалo sa, že s. Maria Tereza a ja prideme na inštaláciu s. Isaury ako vizitátorky provincie, ale Boh naznačuje cesty a vedie nás k dobru. Táto udalosť súvisí s plánom našej návštevy do Bogoty a Cali; chceli sme sa tu zastaviť nakrátko a od vás ísť na dva dni na Kubu. Sestra Ana Maria nás pozvala na inštaláciu novej vizitátorky, čo sme prijali s radosťou.

Najskôr by som chcela poďakovať z celého srdca s. Ane Marii a jej rade za obetavú službu pre provinciu počas týchto posledných rokov. Šesť rokov predstavuje veľa dní; každý z nich obsahoval pozitívne i negatívne udalosti, v ktorých máme vždy vidieť Božiu vôľu s nami. Nech Pán odmení sestru Ane Marii a jej radkyniam svojimi milosťami a požehnaním, ktorými boli zahrnuté. Zaiste s. Ana Maria končí dnes svoj mandát, ale súčasná rada pokračuje až do menovania budúcej rady.

Pri čítaní patentu ste počuli slová P. Maloney, nášho generálneho predstaveného, ktorými načrtáva program novej etapy, začatej provinciou. Vizitátorko, v podstate vám všetkým, zveruje časť Spoločnosti, ktorú priamo predstavujete peknou misiou v službe chudobným podľa charizmy a ducha Spoločnosti.

Sestre Isaure, vizitátorko, sa odporúča bdieť starostlivo nad zachovaním ducha Spoločnosti v provincii podľa Konštitúcií a Štatútov, ktoré vyjadrujú jasne identitu dcéry kresťanskej lásky a charizmu našich zakladateľov, inšpirovanú Duchom Svätým. Mohli ste to skonštatovať počas ich štúdiá, ktoré ste tak intenzívne konali

v týchto posledných rokoch. Hoci sme v období revízií, podstatné prvky, týkajúce sa identity Spoločnosti sa nemôžu zmeniť. Niektoré veci bude treba zmeniť a iné nie.

Vizitátorka má tiež úlohu bdieť nad duchovným a apoštolským rastom sestier, aby služba Kristovi v chudobných mohla byť úplne a celkom realizovaná podľa Božích vnuknutí, daných zakladateľom: ide o bytosť dcéry kresťanskej lásky obetovanej Bohu hlbokým duchovným životom, ktorý nám pomáha nasledovať Krista ako adorátora Otca, služobníka jeho úmyslu lásky a evanjelizátora chudobných. Pre sestry z toho vzniká absolútna potreba životnej rovnováhy, dostatočného času na modlitbu, sviatosti, ako nám to pripomína posledný dokument Kongregácie pre inštitúty. Jedine Duch Boží Svätý môže udržať sviežosť autenticity začiatkov a zároveň dodať odvahu k tvorivosti, aby sme zodpovedali na znamenia čias.

Vizitátorka musí byť pozorná na potreby tejto doby, aby podľa nej prispôbovala diela a domy provincie, čo predpokladá vedieť čítať tieto znamenia, počúvať volania Cirkvi a chudobných k nájdeniu najprimeranejšej odpovede podľa našich možností. Toto si tiež vyžaduje nezanechať sa pred určitými ťažkými situáciami, ktoré môžu vzniknúť v našich súčasných realitách a vedieť zápasť napriek všetkým prekážkam, aby sme zachovali svoju identitu a rešpektovali charizmu. Len takto budeme užitočné v Pánovej Cirkvi.

Rovnako má za úlohu starať sa o kvalitu našej služby. Nestačí byť v službe chudobným. Dnes im slúžia mnohí ľudia, niekedy možno preto, lebo je to v móde. Pre nás je dôležité slúžiť im v duchu, mystike a vlastnostiach, ktoré nám mnohokrát odporúčali naši zakladatelia: v pokore, jednoduchosti, úcte, srdečnosti a vytrvalosti. Neupadnime do prílišnej aktivity. V súčasnej dobe môžeme byť do nej rýchle zatiahnutí: počet sestier sa znižuje a máme tú istú prácu alebo ešte viac. Niekedy, keď ju nemáme, tak ju vynájdem. Musíme pokorne uznať, že nemôžeme robiť všetko. Dôležité je dobre slúžiť tým chudobným, ku ktorým sme sa rozhodli ísť.

V prečítanom patente generálny predstavený sa obracia aj k všetkým sestrám provincie s niekoľkými odporúčaniami. Žiada o ducha viery nielen tie, ktoré označili meno sestry Isaury ale aj tie, ktoré nemysleli na ňu a majú prijať toto menovanie v duchu viery.

Nevyberáme sa pre ľudské motívy, alebo zo sympatie, ale naše vzájomné prijatie musí byť vždy vedené Kristovou prítomnosťou medzi nami. Prijímame sa, máme sa radi, rešpektujeme sa kvôli tejto prítomnosti Krista, ktorého spoznáваме očami viery. Pánova prítomnosť a poznanie, že sme zhromaždené v jeho meno, nám pomáha prekonať všetky prekážky. I vy máte rešpektovať autoritu novej vizitátorky, máte jej zaistiť srdečnú spoluprácu i aktívnu a zodpovednú poslušnosť. Bez spolupráce všetkých sestier provincie by sama nemohla nič vykonať. Spoločne budete hľadať Božiu vôľu, v modlitbe, úvahe, dialógu. Jedna skupinka sestier – jej rada – bude s ňou spolupracovať priamejšie, ale musí počítať so spoluprácou všetkých sestier. Všetky ste dôležité, povolané Bohom pre službu chudobných. Vôľa Božia sa môže prejaviť službou chudobných, volaniami Cirkvi, znameniami čias, Konštitúciami, atď.

Poslušnosť môže od nás žiadať obeť, ku ktorým máme byť pripravené, aby sme splnili Božie zámery s každým z nás a so Spoločnosťou. Vašou úlohou je pomáhať vizitátorky niesť toto jej zverené ťažké bremeno. V skutočnosti provincia je zverená vám všetkým počas tohto novom období. Ak je možné, nech je táto nová kapitola dejín provincie, ktorá začína dnes, lepšia ako predchádzajúce.

Prosme Pána, aby stále požehnával provinciu, posielal jej dobré povolania, plod jeho milosti a svedectva života každej sestry.

Nech Mária, jediná Matka Spoločnosti, bdie nad vami všetkými a nad chudobnými, cez ktorých radostne slúžite Pánovi. Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame. Svätý Vincent a svätá Lujza de Marillac, orodujte za nás. Vykročte odvážne vpred!"

Po posolstve nasledoval veľmi zaujímavý dialóg. Naša Matka naliehala na potrebe dobrej pastorácii povolání ako najlepšom rozhodnutí sa pri naliehavej revízii diel. Povedala nám, že pre túto úlohu sa musia rozhodnúť provincie južnej Ameriky. Dobrá pastorácia povolání pomáha správne rozlišovať, zvlášť pred postulátom, kedy treba správne vidieť, či bude osoba schopná obetovať sa a žiť celý život v komunite...

Stretnutie so sestrami služobnicami

26. augusta 2002 o 15.00h sa stretli sestry služobnice s našou Matkou a s. Máriou Terezou. Táto hodina nie je práve najvhod-

nejšia na schôdzky, ale tak, ako to vyjadrili slová úvodnej piesne: "**Zhromaždila nás Kristova láska**". Pripravili sme si oči i uši na dobré počúvanie nástupkyne svätej Lujzy.

Matka Juana prejavila úctu sestrám služobnícom, pretože v podstate na nich spočíva duch Spoločnosti v každej komunite, veľkej či malej. Prijatím tejto zodpovednosti prijímajú tiež milosť.

Pripomenula nám, že K 3. 23 až 3.26 a príslušné Štatúty vyjadrujú dobre, čím má byť autorita. Vyzdvihla niektoré zásady, ktoré nemôžu chýbať:

1. Teologická zásada: Každá autorita pochádza od Boha - základ autority a poslušnosti. Je veľmi dôležitý spôsob jej vykonávania.
2. Úloha príkazu pre dobro komunity pomáha sestrám v ich povolání DKL, aby boli pozorné, počúvali, boli úctivé... Autorita nemôže vykonávať svoju úlohu ľubovoľne.
3. Jednota v rozdielnosti. Veľmi dôležitá úloha je podporovať a udržiavať jednotu prijímaním svojich rozdielov. To, čo nás zblízuje a zjednocuje, je omnoho dôležitejšie, ako to, čo nás rozdeľuje. Komunita, ktorá nie je zjednotená, si nezaslúži meno komunity. Zaiste, každá osoba je odlišná a treba uznať pozitívne stránky vlastností. Sv. Lujza a sv. Vincent boli veľmi rozdielni...
4. Autorita je služba, podľa vzoru Krista, ktorý prijal prirodzenosť sluhu... Autorita v Spoločnosti nespočíva vo vlastní prednosti.
5. Prijímanie rozhodnutí. Je to najťažší úkon autority. Dialóg a úcta sú nutné, ale napokon autorita musí rozhodnúť. Je to jej zodpovednosť, ale sestry majú tiež do nej zapojené.
6. Byť blízko sestrám. Sestry musia mať možnosť počítať s jej blízkosťou a disponovanosťou... s jej dôverou, ale nevytvárať pritom závislosti. Táto blízkosť je predovšetkým potrebná, ak sú v komunite mladé sestry, ktoré potrebujú byť vedené. Najdôležitejší je príklad. Ak treba, sestra služobnica má nechať prácu a administráciu, aby bola k dispozícii.
7. Vzájomná dôvera. Táto sa nevnučuje, ale môže byť vytvorená priezračnosťou v službe.
8. Spoluúčasť žiada právo a povinnosť informácie a disponibility.
9. Časovosť vo funkciách. Každá služba je určená na istý čas. Treba byť disponovaným prijať ju a po ukončení opustiť ju.

10. Subsidiarita. Žiada si vydať počet, informovať. Čo možno konať na jednej rovine, treba vykonať, ale autorita má byť informovaná. Treba dôverovať druhým pri zachovaní práva na kontrolu.

Potom naša Matka uviedla veľmi obohacujúci dialóg.

Po návrate z **Kuby**, kde boli od **27. – 29. augusta**, naša vzácna návšteva mala príležitosť navštíviť niektoré komunity hlavného mesta a porozprávať sa so sestrami viacerých domov.

- **Sestry zo štvrte "El Caliche"**, komunity Margity Naseau, sa potešili tejto návšteve. Mali možnosť vidieť, ako Pán úžasne pôsobí pri chudobných skrze našu slabú a pokornú službu.
- **Deti z domu "Rosada"** (siroty s HIV/AIDS), mali čas stretnúť sa s Matkou Elizondo, s. Máriou Terezou a skupinou sestier. Pripravili veselý program: piesne, tance, básne... a dostali zákusok! Bolo to veľmi pekné odpoľudnie. Pri pohľade na ich radosť, spokojnosť nezabúdame na utrpenie, ktorému čelia.

Zľava doprava: s. Antónia Gómez, radkyňa, s. Isaura Martinez, nová vizitátorka, Matka Juana Elizondo, s. Mária Teresa Svarcas, gen. radkyňa, s. Carmen Veiga a s. Ana María Espino, bývalá vizitátorka – uprostred nemocných sirôt

V komunite "Sv. Kataríny", ku ktorej patrí dom Rosada, sa pomodlili večerné chvály a večerali.

- **Mladé sestry a postulanky** prijali tiež Matku Elizondo a sestru Máriu Terezu. Ako povedali, toto stretnutie im pomôže žiť mladé roky autenticky, čo má trvať celý život. Prijaté slová zhrnuli takto:
 - *Nateraz prežívate privilegovaný čas a musíte vedieť dobre ho využiť, pretože čo teraz zasejete, to určí vašu vernosť, a tá má byť stále vzrastajúca a tvorivá.*
 - *Nenechajte sa preniknúť alebo rozptýliť svetom. Budete v ňom úspešné, ak je vašim centrom Boh, ak využívate všetky prostriedky formácie, ktoré vám ponúka provincia, zvlášť vaša komunita, ktorá je v prvom rade zodpovedná počas tejto etapy.*
 - *Slúžte kvalitne, ako pravé služobnice, vid'te Ježiša Krista v chudobných; buďte k nim pozorné, počúvate ich, nikdy ich neponížte. Takýto srdečný vzťah bude možný vtedy, keď budete vyrovnané, keď budete venovať dostatočný čas komunitným cvičeniam a budete dávať pozor, aby ste neupadli do prílišnej aktivity.*
 - ***Žíte svoje povolanie s nadšením, prejavte ostatným mladým ľudom, že byť dcérou kresťanskej lásky je Božia milosť.***
 - *Naučte sa čeliť a riešiť ťažkosti, ktoré stretávate, či už v službe alebo v komunite; nepleťte si povolanie s ťažkosťou.*
 - *Hľadajte pomoc pri osobách, ktoré vám môžu pomôcť, keď si myslíte, že to potrebujete.*
 - *Neustále spolupracujte na pastorácii povolaní, aby ste boli v súlade s dnešnými mladými.*
 - *Venujte dostatočný čas na prehĺbenie záväzku, ktorý upevníte sľubmi.*

Mladé sestry mali možnosť vyjadriť Matke Elizondo všetky svoje otázky a ťažkosti duchovného napredovania. Pýtali sa úplne slobodne, jednoducho, pretože boli povzbudené dôverou, ktorú im prejavila. Potom povedali: **"Cez postoj Matky Elizondo sme spoznali jej nesmiernu lásku, ktorú má k Spoločnosti a stojí za tým, aby sme sa rozhodli ako ona a mali istú odvahu v hĺbke nášho každodenného života."**

Naša Matka zakončila pohovory s mladými sestrami a postulankami, povzbudila ich, aby pokračovali s odvahou, aj napriek všetkým prekážkam.

Počas odpoľudnia Matka Juana chcela vidieť Projekt "Znovu sa narodiť", dielo dievčat a dospievajúcich, ktoré sú v situácii osobného a sociálneho nebezpečenstva.

Prežili sme dni naplnené milosťou. Prekypujeme Božou láskou a sme šťastné. Z celého srdca vám ďakujeme, Matka Elizondo, že ste nám venovali čas. Toto stretnutie nám pomáha rásť v nádeji do budúcnosti našej provincie.

Nech vás vo vašom poslaní sprevádza Svätá Panna, Matka Spoločnosti, aby ste mohli všetkým sestram prinášať svetlo a nádej. Šťastnú cestu! Nech Boh požehnáva vaše kroky!

Naša Matka odišla 31. augusta 2002, ale sestra Mária Tereza Svarcas zostala ešte s nami, pretože mala ešte navštíviť iné provincie.

MAGNIFICAT!

Sestry Lujza, Milagros,
Josefina a Esperanza

Provincia San Sebastian (Španielsko)

***Návšteva misie v Čade
Matkou Juanou Elizondo
a sestrou María Luisa Morante,
generálnou radkyňou
(od 30. 9. – 6. 10. 2002)***

Sestry misie v Čade

Od nášho príchodu do Čadu v **máji 2001** sme čakali návštevu Matky Elizondo, ktorú nám prisľúbila, akonáhle tam budeme bývať. Sestry Gloria a Ana prišli do Mondou **7. mája**. Rehoľníčky Svätej Márie z Tourfou nás prijali na 15 dní a pomohli nám trochu sa vyznať v kraji. Ďalej nás prijali k sebe františkánky – Služobnice P. Márie, v dedine Benoye, vzdialenej 15 km od Bebalem, nášho miesta.

29. mája prišla s. Mertxe spolu so s. Carmen Pérez, vizi-tátorkou provincie San Sebastian a P. Javier Martínez, provinciálnym direktorom, ktorí zostali s nami 10 dní.

Keďže dom nebol ešte dokončený, pokračovali sme v prá-cach. Začali sme spoznávať ľudí, s ktorými sme nadviazali kontakty, spoznávali sme ich kultúru, jazyk, zvyky... **14. októbra 2001** sme konečne začali bývať v dome a **15. a 16. decembra Mgr. biskup prišiel požehnať našu oficiálnu inštalácia v Bebalem**. Bolo treba založiť komunitu, to bol aj cieľ návštevy Matky Juany Elizondo.

30. septembra 2002 prišli do N'Djamena, hlavného mesta Čadu, Matka Juana Elizondo, s. María Luisa Morante, generálna radkyňa, s. Carmen Pérez, vizitátorka San Sebastian a s. Karmele, ekonómka. Ich príchod do diecézy Mondou, do ktorej patrí aj dedina Bebalem, bol oneskorený dažďom. Napokon na obed malé lietadlo priviezlo našu dlho očakávanú návštevu. Sestra Immaculée, z komunity Bene-terezia a sekretár biskupa čakali spolu s nami na príchod našich sestier. Emócie, objatia - toto všetko bolo veľmi silné. Mgr. Matiaš Ngarteri, biskup, nás očakával a srdečne privítal na arcibiskupstve, ponúkol nám čerstvú vodu a pozval nás za stôl k dobrému obedu. Hovorilo sa o ceste do Bebalem, o každej z nás, o našich plánoch. Potom biskup sa súkromne rozprával s našimi predstavenými.

O 15.00h sme sa mohli vydať na cestu do Bebalem. Počas nej sme sa zastavili – z povinnosti, ale aj sme chceli –v Benoye, farskom stredisku a mieste, kde sme žili 5 mesiacov u františkánok. Aj tu sme boli prijatí, občerstvili nás a tak sme pokračovali v ceste. V Bebalem na nás čakalo príjemné prekvapenie: všetci katechéti a viaceré zbory sa zhromaždili a privítali nás piesňami vo francúzštine a ngambay. Rôzne hnutia a skupiny farností už čakali od 13.00h a my sme došli až o 18.00h! Nedali sa odradiť dažďom a nevedeli ani o našej únave, a tak spevy a športové a divadelné predstavenia prebiehali, akoby sa nič nestalo. Deti nám darovali znaky na privítanie: tekvicu, vajcia, kvety a holuby. Na dvore sme pili čaj a jedli vyprázané šišky. Pre Ngambaycov je privítanie veľmi dôležité.

Keď sme zostali samé, šli sme konečne domov. V kaplnke sme Pánovi chválospevom Magnifikatu vyjadrili svoju vďaku za svoju prítomnosť v Čade a našim predstaveným za ich návštevu. Po ľahkej večeri sme šli na odpočinok, ale v hĺbke srdca sme uvažovali nad všetkými dojmami tohto prvého dňa a prvých kontaktov s domorodým obyvateľstvom.

2. októbra 2002 v Bebalem sme navštívili komunitnú školu, ktorú začali katolícki rodičia pre nedostatok škôl. Verejné školy nestačia: v ich triedach je viac ako po 100 žiakov. Potreba je veľká. Priestory sú zhotovené z vetiev stromov a každý rok ich treba urobiť nanovo. Hovorili sme o potrebe vybudovať školu z tehál, aby sa potom vo vhodnej chvíli mohlo začať vyučovanie a mali sme možnosť prijať viac detí.

Potom sme navštívili osobu, ktorá bola ako prvá pokrstená v Bebalem v r. 1940. Táto miestna cirkev je mladá. Len asi pred 70-timi rokmi začala evanjelizácia diecézy v Mondou. Navštívili sme Matildu, postihnutú rakovinou; nato sme zašli do nemocnice, vedenej evanjelikmi. Popoludní sme mali stretnutie s miestnym farárom. Hovorili sme o farnosti, o jej rozšírení, o práci, ktorú treba vykonať. Celá pastorácia je zameraná k celkovému rozvoju osoby a ľudu.

Potom sme si naprogramovali na druhý deň návštevy v kraji a odovzdali všetko Pánovi počas eucharistie. Pri večeri sme si hovorili o svojich dojmoch so záverom, že "Boh sa stará o chudobných a maličkých".

3. októbra 2002: Dvomi autami sme prechádzali oblasťou, ktorá nám bola zverená v práci s katechétami a v zaistení činnosti rôznych skupín: Animátori základných kresťanských komunít, Máriina légia, Reunohi, ACE, vodcovia, zbory, mamy – katechétky, Kresťanské rodiny, Skupiny pre rozvoj... Farnosť je veľmi aktívna a laici sú pekne zapojení do farského života. Začali sme najvzdialenejšími dedinami: Bekiri, Nama, Kayrabo, Malelde, Ngarando. Všade nás obdivuhodne prijali, katechéti a mládež nečakali našu návštevu, ale všade hneď sa zbehli zo všetkých strán, natešení z našej prítomnosti.

Popoludní sa konalo ustanovenie našej komunity a predstavenie sestry služobnice: čítanie patentu, pohovor o komunitnom živote a našej činnosti. Všetky sme v misii nové a Spoločnosť je v Čade zastúpená po prvýkrát. Matka Elizondo nám pomohla uvažovať o zodpovednosti prvých sestier, pretože – tak, ako to povedal sv. Vincent – ony kladú základy pre ostatné, ktoré prídu po nich. Zdôraznila dôležitosť naučiť sa jazyk, venovať čas poznaniu kultúry a zvykov ngambayského ľudu; dôležitosť zakorenenia sa v Kristovi, dôležitosť modlitby, komunitných úkonov – toto všetko s pohľadom upriameným na Toho, ktorý nás miluje a vybral si nás, aby sme boli na tomto mieste. Vždy bude s nami a ako sv. Vincent povedal prvým sestrám, keď ich posielal do misie: "*Boh ide pred vami, On je už tam.*" Tento deň sme zakončili d'akovnou eucharistou.

4. októbra 2002. včasráno sme sa zúčastnili na schôdzke školskej rady, ktorá pripravovala program školského roka. Účastníci podávali svoje názory a podľa svojich možností hľadali riešenia na rôzne ťažkosti. O 10h30 sme sa vydali na cestu do Benoye. V ten deň

bol sviatok sv. Františka Asiského a sestry františkánky, Služobníčky P. Márie nás pozvali na eucharistiu a obed, ktorý sme prijali z priateľstva a vďačnosti.

5. októbra 2002. Odpočinkové dopoludnie: využili sme ho na komunitný život. Poobede sme sa pridali k modlitbe ruženca po ngambajsky s členmi Máriinej légie. Po nej bola slávená eucharistia, na ktorej sme obetovali Pánovi všetko, čo sme prežili počas dňa.

6. októbra 2002. Slávili sme eucharistiu s dedinčanmi a inými ľuďmi, ktorí prešli až 17 km. Všetci k nám boli veľmi prívetiví. Slávnosť bola oživená typickými tancami a piesňami. Na konci sv. omše nás kňaz pozval na pódium, aby nás predstavil prítomným. Ľudia zatancovali pre nás tradičný tanec a podarovali nám miestne produkty: vajcia, sliepky, holubov, čadské metly, arašidy, istý druh zemiakov, tekvicu, mažiar, košíky... Darovali nám to, čo mali a my sme im poďakovali za všetko, pochválili sme ich ako Ježiš pochválil vdovu, pretože dali zo svojho živobytia a nie z nadbytku.

Potom nás pohostili "gul'ou", tradičným jedlom, spolu so zástupcami celej oblasti.

Rozlúčili sme sa so všetkými a odišli sme do Mondou, kde nás čakal p. biskup. Zhovárali sme sa o všetkých prežitých skúsenostiach, kontakte s ľuďmi, našich dojmoch... po čom sme si šli odpočinúť, lebo na druhý deň, v pondelok, bol určený odchod do N'Dyamena a do Paríža.

Na biskupstve sme zavčas ráno slávili eucharistiu a po raňajkách sme mali posledné stretnutie s biskupom pred odchodom na letisko.

Všetky si uchováme hlbokú spomienku na tieto dni a príjemnú spoločnosť. Ďakujeme našim návštevníckam za ich povzbudenie k pokračovaniu tejto misie, ktorú nám zverila Spoločnosť.

Zľava doprava: s. Ana Sáiz, Matka Juana Elizondo, s. Mertxe Oyarzabal,
s. María Luisa Morante, generálna radkyňa, s. Gloria Varona, sestra
služobnica, s. Carmen Pérez, vizitátorka a s. Karmele Zubeldia, ekonómka.

Bolívijská provincia

**50. výročie pôsobenia
dcér kresťanskej lásky**

(1952 – 2002)

Správa podľa plakety vydanej
pri príležitosti tejto slávnosti

Dcéry kresťanskej lásky z Peru
prišli pracovať do Bolívie v r. 1883.
Ich činnosť sa obmedzila na kraj **La
Paz**.

V r. 1952 ako odpoveď na výzvu
pápeža Pia XII. poslať misionárov do
južnej Ameriky, predstavení z Paríža
žiadali provinciu v Emmitsburgu
(USA), aby poslali sestry do Bolívie.
A tak 7. októbra 1952 prišli dve sestry
do La Paz.

Keďže si nemohli zvyknúť na nadmorskú výšku, žiadali
apoštolského nuncia, aby im určil iné miesto, kde by mohli byť
v službe chudobným. Vtedajší nuncius Mgr. Carlos Anzagasti im
navrhol ísť do Trinidad (Beni). Sestry tam šli 12. decembra toho
istého roku. Nasledujúci mesiac prišli k nim ďalšie tri sestry, čo
umožnilo otvoriť veľmi rýchlo rôzne služby pri "našich Pánoch
a Učiteľoch".

Sestry z La Paz sa vrátili do svojej pôvodnej provincie, do
Peru.

A tak v Bolívii zostali len sestry z Emmitsburgu. Stali sa
semenom budúcej Bolívijskej provincie DKL. V nasledujúcich
rokoch prichádzali ešte sestry z USA, ale tiež z iných krajín, a rodili

sa tiež bolívijské povolania. Vďaka nim mohli ísť naše sestry na rôzne miesta krajiny.

V súčasnosti sestry slúžia chudobným v krajoch Beni, Cochabamba, Santa Cruz, La Paz a Pando.

Dcéry kresťanskej lásky v Bolívii slúžia v nasledujúcich dielach: pri starých ľuďoch, kantína, vychovávateľstvo a školstvo, evanjelizácia, formácia zdravotných sestier, materské školy, útulky, nemocnice, starosť o deti z ulice, farská pastorácia, väzni, starosť o ženy, sociálna starostlivosť, podomová služba.

Vďaka Ti, Pane.

Je naozaj správne a potrebné vzdávať Ti vďaka, Pane, za všetko, čo si vykonal a naďalej konáš pre chudobných.

Rovnako ďakujeme prvým sestrám a všetkým, ktoré prichádzali do služby chudobným nášho ľudu.

Dnes Bolívijská provincia dcér kresťanskej lásky hovorí spolu s Pannou Máriou:

"Velebí moja duša Pána
a môj duch jasá v Bohu,
mojom Spasiteľovi."

(Lk 1, 47-48)

Dcéry kresťanskej lásky kedysi

Dcéry kresťanskej lásky dnes

Blahorečenie P. Marcantonia Durandu

(Misijná nedeľa, 20. októbra 2002)

Sestra Gabriela ROLLONE
dcéra kresťanskej lásky

Túto nedeľu, **20. októbra 2002**, akoby niečo z nebeskej radosti zostúpilo na námestie sv. Petra, zaplavené slnkom. Tento deň je osobitne významný pre Jána Pavla II. a všetkých, ktorí ho slávia. Je umiestnený medzi 16. a 22. októbrom, ktoré sú výročnými dňami jeho zvolenia do pontifikátu a začiatku poslania ako Pastiera univerzálnej Cirkvi.

Svätosť – Misia – Modlitba: to boli podstatné slová, ktoré sa niesli počas slávnosti "Misijnej nedele", obohatenej ešte o prehlásenie 6-tich nových blahoslavených, ktorí zohrávali dôležitú úlohu pri šírení evanjelia na 5-tich kontinentoch:

- Daudi Okelo a Jildo Irwa : mladí ugandskí katechéti, mučeníci
- Andrea Ciacinto Longhin : biskup z Trevice
- Helena Mária de Chappotin: zakladateľka sestier františkánok P. Márie
- S. Angela Meneguzzi : sestra sv. Františka Saleského, misionárka v Etiópii
- P. Marcantonio Durando : kňaz Misijnej kongregácie

My, vincentíni, sme tento sviatok osobitne prežívali v týchto štyroch významných chvíľach:

1. Pápežská kaplnka: svätopeterské námestie a obrad blahorečenia

Sv. Otec vyzdvihol svätosť P. Duranda týmito slovami: *"Bez prestania myslíme (...) na dielo vašej viery, úsilie lásky a vytrvalosť nádeje... (1 Sol 1, 2-3). Slová Apoštola určujú duchovný portrét P. Marcantonia Duranda z Misijnej kongregácie, dôstojného syna piemontskej zeme. Žil z viery a horlivého duchovného elánu, pričom odmietal akúkoľvek formu kompromisu alebo vnútornej vlažnosti.*

V škole sv. Vincenta de Paul vedel rozpoznať v Kristovom ľudstve najväčší, najprístupnejší a najodzbrojujúcejší prejav Božej lásky ku každému človekovi. Aj dnes nám poukazuje na tajomstvo Križa, ako na vrcholný okamih zjavenia nepreniknuteľného tajomstva Božej lásky."

Eucharistická slávnosť bolo mimoriadne radostná a pestrá, zvlášť pri "procesii s obetnými darmi", v sprievode s 12 tanečníkmi "acholi" v rytme ugandskej piesne *"Neste Bohu všetko, čo stvoril na zemi: Prineste mu to! Všetko je dar Boží: proso, hrášok, bavlna, banány, sliepka, ryža... všetko je Boží dar! Stvoriteľu, prijmi všetky veci ako obeť, ktorú obnovujeme!"*

Pri doxologickom speve "Amen" indický zbor pristúpil k oltáru a predviedol veľmi dojímavý tanec podľa liturgického obradu "Arati" a za spevu v tamilčine: *"Pri vzdaní úcty kvetmi všetkých farieb, obetujeme ti seba. Pri vzdaní úcty svetlom, ktorý rozptyľuje tmu, obetujeme ti svoje srdcia. Pri vzdaní úcty kadidlom, ktorý šíri vôňu, obetujeme ti svoje duše."*

2. Krátka, ale pútavá pripomienka života P. Durandu, počas odpoľudnia, v sále Pavla VI., za prítomnosti P. Róberta Maloney, generálneho predstaveného CM a jeho rady, Matky Juany Elizondo, generálnej predstavenej Spoločnosti DKL a jej rady, generálnej predstavenej Nazaretských sestier a početných členov Vincentskej rodiny rôznych národností. Prinášame Vám tu jeho stručný životopis:

Náš blahoslavený vstúpil do Misijnej kongregácie v r. 1816 s túžbou odísť do Číny ako misionár, ale celý svoj život strávil v Turíne. Svojou obdivuhodnou láskou si zaslúži titul "svätý Vincent Talianska". Vo veku 36 rokov sa stal vizitátorom, riadil provinciu s mocou a zároveň láskavo, rozmnožoval jej diela, vymanil ju z rozvratných zákonov z r. 1866 a navrátil jej pôvodnú energiu rehoľného

života. Natol'ko sa usiloval sa o šírenie diela "Propagácia viery", že mu udelili titul "Prvý národný propagátor". Poslal 27 misionárov do Sýrie, Abesínie, severnej Ameriky, Brazílie a Číny.

Snažil sa udelenie právnického postavenia malej rodiny Dcéer kresťanskej lásky, prítomnej v Piemontách (26 sestier v službe chudobným v piatich oblastiach). Boli pridružené k Spoločnosti DKL listom z 20. novembra 1788 generálneho otca Jean-Félix Cayla de la Garde /ža fêlix kéla d'la gard/ a generálnej matky Renée Dubois /r'né dübwa/. Jeho žiadosť, aby niekoľko francúzskych DKL prišlo do Turína, bola vyhovená.

P. Durando podporil rozmach Spoločnosti v Taliansku a obdržal uznanie provincie, ktorú riadil ako 1. direktor počas 27 rokov až do smrti. Povzbudzoval sestry do najťažších služieb, ako k raneným vojakom, do poľných nemocníc, počas Krymskej vojny a "Risorgimento".

Vďaka jeho starostlivosti a neúnavnej horlivosti sa veľmi rozvinuli ľudové misie v Piemontách.

Založil Spoločnosť Utrpenia Ježiša Nazaretského (Nazaretské sestry) na pomoc chorým v ich príbytkoch, ako aj "Milosrdenstvá", čím predbehol jedno storočie a vytvoril niečo podobné ako súčasné "Centrá počúvania".

Bol duchovným vodcom a dobrým a vyhľadávaným poradcom pre svoju múdrosť a skúsenosť. Prichádzali za ním arcibiskup Franzoni i kráľ Karol Albert, kňazi aj rôzne rodiace sa inštitúty z Turína, ako aj laici, zapojení do verejnej činnosti.

Generálny otec Róbert Maloney pri komentovaní tejto udalosti oslovil prítomných nasledujúcimi vyzývavými úvahami: *"Blahorečenia a kanonizácie sa obracajú na nás. Keby sme si predstavili evanjeliá ako notové čiary, tak potom život svätca by bol na nich nádherne spievanou piesňou.*

Tak to bolo aj u Marcantonia Durandu. Bol nielen veľkým mužom, ale tiež veľkým svätým... Boh ho natol'ko premenil, že už počas jeho života ho ľudia považovali za Božieho muža.

Bolo to pre jeho láskavosť, prívetivosť?...

Alebo to bolo kvôli múdrosti jeho úsudku, ktorá viedla toľkých ľudí k nemu pre hľadanie rady?...

Alebo to bola jeho jednoduchosť a pokora?...

Alebo jeho dôverné odovzdanie sa do Božej prozreteľnosti uprostred ťažkostí tej doby?...

Všetci, ktorí sme tu, môžeme si položiť túto otázku: Čo urobilo z Pána Duranda svätca?... Ako môžeme my spievať Bohu ten istý chválospev?...

My všetci členovia Vincentskej rodiny sa tešíme z tohto blahorečenia!... Spolu s vami prosím Boha, ktorý rozniecovaľ srdce Otca Duranda ohňom svätosti, nech zapáli aj v nás ten istý oheň."

3. Pondelok, 21. októbra 2002

Na ďakovnej eucharistickej slávnosti v kostole svätého Juraja VII. predsedal Jeho Emin., kardinál Severino Poletto, turínsky arcibiskup. Spolu s ním koncelebrovali kardinál Stephanos II. Ghattas (CM), alexandrijský patriarcha Koptov, Mgr. Grachane

Germano (CM, biskup z Nacala (Mozambik) a viac ako 60 kňazov rôznych národností.

Mladé madagaskarské Nazaretské sestry niesli na oltár obetné dary za rytmických pohybov piesne z ich krajiny:

"Raiso, Tompo, ny hasina avy aminay zanakao".

"Prijmí dobrotivo, Pane, dary, ktoré ti obetujeme my, tvoje deti...; tento chlieb a víno, svoje životy, dávame ti ich navždy. Prijmí ich, Pane !..."

Vo svojej homíli kardinál pripomenul jednu anekdotu z čias, keď bola vynájdená fotografia: P. Durando odporúčal svojim Nazaretským dcéram: *"Nikdy sa nedávajte fotografovať, lebo nie vonkajší obraz je dôležitý, ale vnútorný."*

Na záver povedal: *"V týchto ťažkých časoch, kedy sa svedectvo ťažko vydáva kvôli ľahostajnosti, kedy sa sama Spoločnosť zdá menšia, menej evidentná, pripomeňme si, že Kristov kríž je Božou mocou a múdrosťou pre tých, ktorí ho prijímajú. Nezaoberajme sa vonkajším obrazom, starajme sa o našu vnútornú realitu, ktorú vidí Boh, usilujme sa napodobňovať nášho blahoslaveného v našom každodennom živote, prežívanom v pokore a skrytosti. Ak si svätý, si darom pre Cirkev, si darom pre svet!"*

4. Audiencia so Svätým Ocom v sále Pavla VI. uzavrela tieto dni radosti a milosti.

Ján Pavol II. obnovil s veľkou silou svojej misionárskej skúsenosti misionársku úlohu každého kresťana, nech je jeho poslanie akékoľvek: **"Vykročte s odvahou!"**

A nám vincentínom:

"Život a spiritualita blahoslaveného Marcantonia Duranda sú poznačené horlivou a hlbokou misionárskou túžbou. Aj dnes, ako veľmi potrebujeme tento hlboký návrat ku koreňom kresťanskej lásky a evanjelizácie! Podľa príkladu tohto blahoslaveného vložte sa tiež do služby chudobným a najnúdznejším, ktorí, žiaľ, nechýbajú ani v súčasnej blahobytnej spoločnosti. Všetkých, o ktorých sa staráte a všetky vaše diela zverujem do ochrany Panny Márie a nových blahoslavených a požehnávam z celého srdca vás, vašich drahých

a všetkých, ktorých stretnete na svojich misionárskych a charitatívnych cestách."

Svätý Otec určil liturgický sviatok bl. Marcantonia Durandu na 10. decembra. Pripravme sa s vierou a vďačnosťou na túto prvú "spomienku", nový prejav prítomnosti, ktorá nás ožaruje, potešuje a pomáha nám stále viac si uvedomovať, že aj my sme "spoluobčania svätých a patríme do Božej rodiny" (Ef 2, 19).

Nech na príhovor nášho blahoslaveného zostúpi Pánova dobrota na celú Vincentskú rodinu, nech všetkým pútnikom Ríma udelí dar radosti a milosti a nech vzbudí v meste novú jar svätosti v službe Lásky tak, ako za čias zjavenia Zázračnej medaily.

Sestra Gabriela ROLLONE
dcéra kresťanskej lásky

**Magdaléna Delbrelová,
život bez hraníc**

Karol F. MANN

Kde inde by sme mohli zaradiť aktuálnosť Magdalény Delbrelovej (Madeleine Delbrêl, 1904-1964), ak nie do jej duchovného posolstva vtelenia, zameraného na každodenný život obyčajných ľudí? Kde možno nájsť jej pravdu, ponad fascinujúcu, nekonvenčnú životnú cestu, nemajúcu žiadnu nálepku?

Karol F. Mann načrtáva v tomto životopise jej trasu. Magdaléna, po mladosti s emancipovaným vzhľadom, prechode cez radikálny ateizmus a obrátení na katolícku vieru, sa rozhodla žiť evanjelium uprostred ľudskej masy: jej osud ju viedol do Ivry, parížskeho predmestia. Tu bola v úzkom kontakte s miestnymi komunistickými predákmi, s hlbokým zmyslom pre humanitárnu činnosť, spojenú s jej kontemplatívnym duchom. Žila Božiu lásku prechádzajúc ulicami, kaviarňami, metrom a parížskym davom. U Magdalény sa iskrivý duch a zmysel pre humor spojili s obhajobou chudobných a utláčaných, bojom o sociálnu spravodlivosť a úctu k dôstojnosti človeka.

Magdaléna musela čeliť násiliu, politickým procesom, nespravodlivým väzneniam, krutému osudu robotníkov, bezprístrešných a všetkých hladujúcich. Vedela nechať preniknúť všetky tieto utrpenia do svojho vnútorného života, žitého deň po dni. Táto duchovnosť pôsobivého rozmeru vysvetľuje, prečo bol zahájený v Ríme proces jej blahorečenia, prvý krok k uznaniu svätosti. Keď sa ponoríme do života tejto "laickej mystičky", vstúpime do objavenia hlbokéj viery, neskrotnej nádeje a neohraničenej lásky.

Karol F. Mann, americký kňaz, spisovateľ, je riaditeľom bádania v oblasti pedagogiky a lingvistiky a poverený kurzami cudzích jazykov na Univerzite v Berkeley, v Kalifornii. Z americkej angličtiny preložila Simone Heurtier. Predslov napísal kardinál Roger Etchegaray.

Madeleine Delbrêl, une vie sans frontières, autor: Charles F. MANN, vydavateľstvá Desclée de Brouwer, august 2002, 316 strán, 21,50 eur.